

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
(ฉบับเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑)

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน

Subdivision of Policy and Planning

Subdistrict Administrative Organization kwangjhong

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกวางใจ

ได้ดำเนินการตามแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวน แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่า ด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคสาม เพื่อให้ สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนจังหวัด แผนกลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิรูปราชการประจำปีงบประมาณในพื้นที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๕ แห่งระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็น ระยะเวลาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) โดยระยะเริ่มแรกของการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕) ให้จัดทำประชาคมในระดับตำบล และให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการทบทวนแผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ และจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขึ้น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ตาม หนังสือด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓ /ว ๕๓/๙๓ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่องซักซ้อมแนวทางการจัดทำ แผนและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็น การจัดทำแผนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยคำนึงถึงการบูรณา การยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และแนวทางการ ดำเนินการ เตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ผัง เมืองรวม แผนชุมชน/แผนหมู่บ้าน และสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และใช้เป็นกรอบในการ จัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลกวางใจ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย วิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้รวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหา ความต้องการ และข้อมูลนำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณา ร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น และเสนอผู้บริหารพิจารณาเพื่อเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วน ตำบลกวางโจน พิจารณาให้ความเห็นชอบ และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่า ด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๒ ตามลำดับ

องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ฉบับนี้ จะเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่สนองตอบปัญหา/ความต้องการของประชาชนตำบล กวางโจน พร้อมทั้งรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทยต่อไป

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน

ตุลาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของตำบลกวางโจน	๑
๑.๑ ด้านศักยภาพ	๓
๑.๒ สภาพทางเศรษฐกิจ	๔
๑.๓ สภาพทางสังคม	๕
๑.๔ การบริการพื้นฐาน	๙
๑.๕ ข้อมูลอื่น ๆ	๑๑
๑.๖ ศักยภาพในตำบล	๑๓
๑.๗ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น	๑๙
๑.๘ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๒๐
๑.๙ ทรัพยากรธรรมชาติ	๒๑
๑.๑๐ อื่น ๆ	๒๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
๒.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๒๒
๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓/๑
๒.๓ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด	๓/๑
๒.๔ แผน THAILAND ๔.๐	๓/๖
๒.๕ รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์	๔๔
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ไปสู่การปฏิบัติ	๔๔
๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๔๔
๓.๒ บัญชีโครงการพัฒนา	๔๙
๓.๓ รายละเอียดโครงการพัฒนา	๔๙
(สำหรับ อุดหนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน)	

๓.๔ รายละเอียดโครงการพัฒนา	๙๑
(สำหรับประสานโครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด)	
๓.๕ รายละเอียดโครงการพัฒนา	๙๑
(สำหรับ โครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการโดยไม่ใช้งบประมาณ)	
๓.๖ บุญชีสรุปโครงการพัฒนา	๑๒๐
๓.๗/ บุญชีครุภัณฑ์	๑๒๑
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๒๓
๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๒๓
๔.๒ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๒๕
เพื่อความสะดวกคล่องแผนพัฒนาท้องถิ่น	
๔.๓ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ ฯ	๑๒๙
๔.๔ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนทางการพิจารณาการติดตาม ฯ	๑๓๑
๔.๖ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๑๓๓
ภาคผนวก	๑๓๕
คำสั่งคณะกรรมการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑
ขององค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน อำเภอกุฉีชุม จังหวัดชัยภูมิ

เหตุผลและความจำเป็น

เหตุผลและความจำเป็นในการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน มีภารกิจสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในส่วนรวมให้ดีขึ้น ได้อนุมัติประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ไปแล้วนั้น

เนื่องจากการจัดทำโครงการ/กิจกรรม ดังปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน ยังไม่ครอบคลุมและมีความจำเป็นเร่งด่วนในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มเติมแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนโครงการ/กิจกรรมให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนโดยส่วนรวมและเพื่อตอบสนอง แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ ดังนั้น เพื่อให้ถูกต้องและเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ได้ ประกอบกับหนังสือชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่องชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคสาม เพื่อให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนจังหวัด แผนกลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) โดยระยะเริ่มแรกของ

การทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ให้จัดทำประชาคมในระดับตำบล และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

เนื่องจากระยะเวลาในการรวบรวมพิจารณาของคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนองค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน และคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน ไม่ทันเวลาที่กำหนดตามระเบียบดังกล่าว จึงขออนุมัติให้ขยายระยะเวลาผ่อนผันการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) จากนายอำเภอ ออกไปอีกไม่เกินวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ และให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

๑. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)ที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และให้เป็นไปตามหนังสือชักชวนแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่องชักชวนแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ที่เพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๓. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)ที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลง

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้ต่อไป

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลและจึงได้ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ นี้ขึ้นเพื่อให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน และเพื่อให้สามารถแก้ปัญหา ความจำเป็นเร่งด่วน ทันท่วงทีสถานการณ์ในปัจจุบัน อีกทั้งใช้เป็นกรอบในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณต่อไป และการทบทวนแผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ในครั้งนี้ จะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและองค์กรเป็นสำคัญ

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของตำบลกวางโจน

สภาพทั่วไป

๑.ด้านศักยภาพ

๑.๑ ที่ตั้งและขนาด

ตำบลกวางโจน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอภูเขียว ห่างจากอำเภอไปตามทางสายภูเขียว-ชัยภูมิ เป็นระยะทางประมาณ ๑๓ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๗๘.๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๙,๑๒๕ ไร่ มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับที่ ๕ ของอำเภอภูเขียว รองจากเทศบาลบ้านแก่ง เทศบาลธาตุทอง ตำบลหนองตูม และตำบลหนองคอนไทย

๑.๒ อาณาเขต ตำบลกวางโจน มีอาณาเขตติดต่อกับตำบล/อำเภอใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลโอด และตำบลบ้านเพชร อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

ทิศใต้ ติดต่อกับเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และตำบลหลุบคา

อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลบ้านเพชร ตำบลบ้านคอน อำเภอภูเขียว และตำบลหนองสังข์

อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลกวางโจนมีพื้นที่สูงทางทิศตะวันตกและลาดต่ำลงทางทิศตะวันออกพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ดอนและเป็นที่ราบลุ่ม ตามลำแม่น้ำพื้นที่บริเวณภูหวกสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๗๒๕ เมตร พื้นที่ที่ต่ำที่สุดของตำบลอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒๑๘-๒๖๕ เมตร

๑.๔ ลักษณะภูมิอากาศตำบลกวางโจน อยู่ในภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มีฤดูกาล ๓ ฤดู คือ

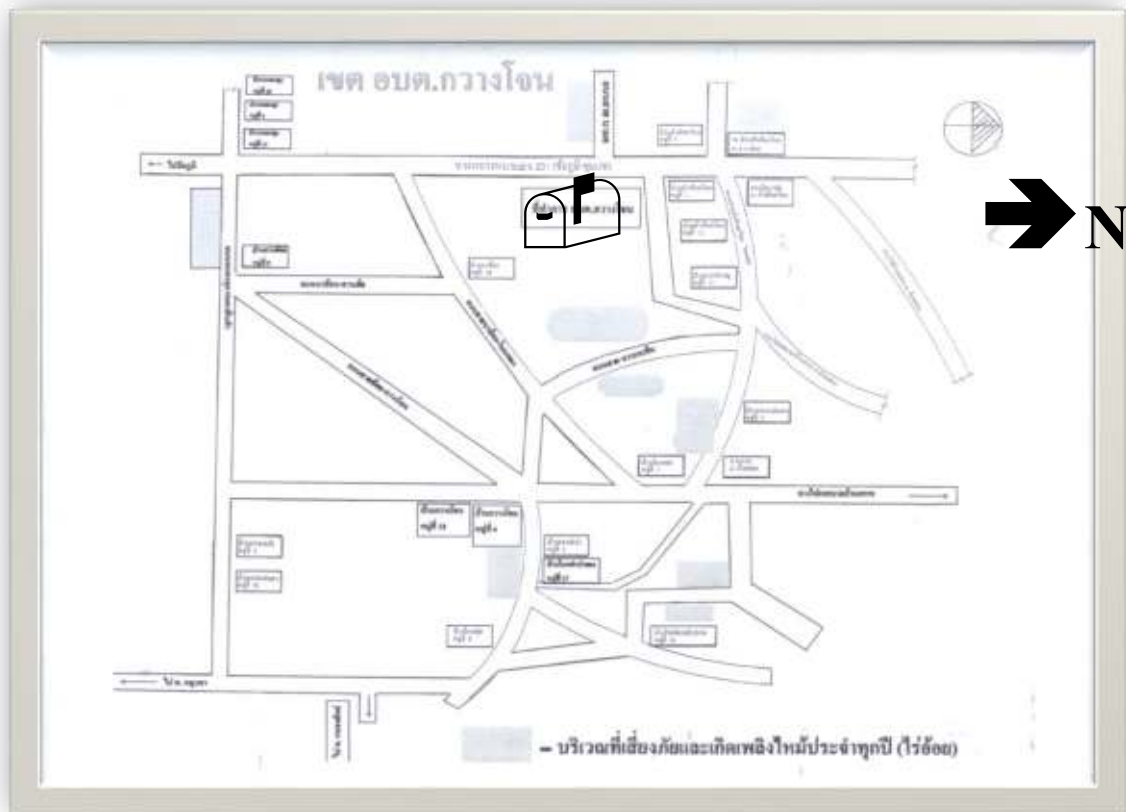
ฤดูหนาว ประมาณเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์

ฤดูร้อน ประมาณเดือนมีนาคม - พฤษภาคม

ฤดูฝน ประมาณเดือนมิถุนายน - ตุลาคม

สภาพอากาศโดยทั่วไป มีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ร้อนจัดในฤดูร้อน มีระยะช่วงฤดูฝนสลับกับอากาศแห้งแล้งแตกต่างกันอย่างชัดเจน และจากการที่ลักษณะภูมิประเทศมีเทือกเขาภูหวกกั้นทางทิศตะวันตก เทือกเขาดังกล่าวเป็นสิ่งที่กีดขวางลงฝนจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จึงส่งผลให้ปริมาณฝนตกไม่มากเท่าที่ควร

แผนที่องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน

๑.๕ จำนวนหมู่บ้าน

ตำบลกวางโจนแบ่งการปกครองออกเป็นหมู่บ้านทั้งสิ้น ๑๘ หมู่บ้าน มีพื้นที่เดิมทั้งหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ คือ

บ้านบัวพักเกวียน	หมู่ที่ ๑	บ้านนาล้อม	หมู่ที่ ๑๐
บ้านโนนทอง	หมู่ที่ ๒	บ้านทองสำราญ	หมู่ที่ ๑๑
บ้านหนองครือ	หมู่ที่ ๓	บ้านบัวพักเกวียน	หมู่ที่ ๑๒
บ้านกวางโจน	หมู่ที่ ๔	บ้านหนองกุงคำ	หมู่ที่ ๑๓
บ้านดอนจำปา	หมู่ที่ ๕	บ้านหนองกุง	หมู่ที่ ๑๔
บ้านหนองกุง	หมู่ที่ ๖	บ้านหนองสะเดา	หมู่ที่ ๑๕
บ้านหนองปอแดง	หมู่ที่ ๗	บ้านใหม่เทพประทาน	หมู่ที่ ๑๖
บ้านโนนดุ่น	หมู่ที่ ๘	บ้านโนนจำปาทอง	หมู่ที่ ๑๗
บ้านสวนอ้อย	หมู่ที่ ๙	บ้านกวางโจน	หมู่ที่ ๑๘

๑.๖ ประชากร องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๓,๓๕๘ ครัวเรือน
มีจำนวนประชากร ทั้งสิ้น ๑๑,๗๒๔ คน ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๓

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		รวม
			ชาย	หญิง	
๑	บัวพักเกวียน	๔๐๒	๕๔๒	๕๕๔	๑,๐๙๖
๒	โนนทอง	๑๕๓	๓๐๒	๒๘๓	๕๘๕
๓	หนองครือ	๑๕๔	๒๒๘	๒๓๒	๔๖๐
๔	กวางโจน	๑๕๐	๒๒๙	๒๓๗	๔๖๖
๕	ดอนจำปา	๑๘๒	๓๑๓	๓๒๙	๖๔๒
๖	หนองกุง	๓๐๓	๔๔๕	๔๖๐	๙๐๕
๗	หนองปอแดง	๒๐๒	๓๓๐	๓๓๘	๖๖๘
๘	โนนคูน	๘๓	๑๓๒	๑๖๔	๒๙๖
๙	สวนอ้อย	๒๐๑	๔๐๐	๓๗๔	๗๗๔
๑๐	นาล้อม	๑๒๐	๒๓๑	๒๓๓	๔๖๔
๑๑	ทองสำราญ	๑๘๑	๓๕๖	๓๓๐	๖๘๖
๑๒	บัวพักเกวียน	๒๑๔	๔๑๘	๔๒๓	๘๔๑
๑๓	หนองกุงคำ	๒๘๓	๓๙๙	๓๙๐	๗๘๙
๑๔	หนองกุง	๑๙๖	๓๔๑	๓๕๙	๖๙๐
๑๕	หนองสะเดา	๑๔๒	๒๙๙	๓๐๕	๖๐๔
๑๖	ใหม่เทพประทาน	๘๓	๑๒๖	๑๕๑	๒๗๗
๑๗	โนนจำปาทอง	๑๘๒	๓๘๘	๓๖๒	๗๕๐
๑๘	กวางโจน	๑๕๕	๒๙๒	๓๐๕	๕๙๗
	รวมทั้งสิ้น	๓,๓๕๘	๕,๘๐๙	๕,๙๑๕	๑๑,๗๒๔

อ้างอิง * ผู้พิมพ์รายงาน: นิโบล คุณประทุม พิมพ์ที่ สำนักทะเบียนอำเภอภูเขียว ปี ๒๕๖๓

๒. สภาพทางเศรษฐกิจ

๒.๑ อาชีพ

อาชีพหลัก คือการทำนา ซึ่งมีอยู่ในทุกหมู่บ้าน ข้าวที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นข้าวเหนียว (ส่วนใหญ่เป็นข้าวเหนียวพันธุ์ กข.๖ และ กข.๒๓) ข้าวเจ้ามีปลูกบ้างแต่เป็นส่วนน้อย

อาชีพรอง คือการทำไร่ และทำสวน ได้แก่

การปลูกอ้อย มีปลูกมากเป็นอันดับสองรองจากข้าว และปลูกในพื้นที่ในทุกหมู่บ้าน เนื่องจากอยู่ใกล้โรงงานน้ำตาลรวมเกษตรกร(ในตำบลโคกสะอาด อำเภอภูเขียว) คิดเป็นพื้นที่เพาะปลูกอ้อยทั้งหมด ๓,๔๕๕ ไร่ เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญรองจากข้าว

การปลูกข้าวโพด แต่เดิมปลูกเป็นจำนวนมาก แต่ในปัจจุบันก็มีปลูกบ้างแต่ไม่มากนักส่วนใหญ่ปลูกเฉพาะสำหรับบริโภคในครัวเรือน

การปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ได้แก่ มะม่วง ถั่วฝักยาว มะพร้าว มะขามฯ ปลูกในพื้นที่เกือบทุกหมู่บ้าน คิดเป็นพื้นที่เพาะปลูก ๒๖๖ ไร่

การเลี้ยงสัตว์ มีเกือบทุกหมู่บ้าน สัตว์ที่เลี้ยงได้แก่

๑. การเลี้ยงโคเนื้อ (โคพื้นเมือง, โคลูกผสม, โคพันธุ์แท้) มีการเลี้ยงกระจายไปในทุกหมู่บ้านมีเกษตรกรผู้เลี้ยงประมาณ ๑๐๐ ราย และโคเนื้อประมาณ ๒๐๐ตัว มีเลี้ยงมากในบ้านหนองครือ บ้านบัวพักเกวียน (ม.๑) และบ้านหนองกุงคำ (ม.๑๓)

๒. การเลี้ยงกระบือ เลี้ยงเพื่อใช้งานในการทำการเกษตรมีเกษตรกรผู้เลี้ยงจำนวน ๕๐ ราย กระบือประมาณ ๑๐๐ตัว มีการเลี้ยงประปรายในหมู่ที่๑ บ้านบัวพักเกวียน บ้านดอนจำปา บ้านหนองครือ และบ้านหนองกุงคำ

๓. การเลี้ยงสุกร เป็นการเลี้ยงแบบออมเงินในครัวเรือน นอกนั้นก็เป็นการเลี้ยงเป็นฟาร์ม ขนาดเล็ก ส่วนฟาร์มขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีจำนวนน้อย ตำบลวางโจนมีผู้เลี้ยง สุกรจำนวน ๕๐ ราย สุกรจำนวน ๕๐๐ ตัว

๔. การเลี้ยงเป็ด (เป็ดเซอรี, เป็ดเทศ) ส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อบริโภคในครัวเรือน มีเกษตรกรผู้เลี้ยง จำนวน ๒๐๐ ราย เป็ดจำนวน ๒,๐๐๐ ตัว

๕. การเลี้ยงไก่ (ไก่เนื้อ, ไก่ไข่, ไก่พื้นเมือง) ตำบลวางโจนมีการเลี้ยงไก่เป็นฟาร์มขนาดกลาง โดยเป็นลูกค้าของบริษัทใหญ่ที่ทำการส่งออก เกษตรกรผู้เลี้ยงประมาณ ๒๖๒ ราย ไก่จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ ตัว

การประมง การทำประมงในพื้นที่ตำบลวางโจน จะเป็นประมงน้ำจืด คือ จับปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติและเกษตรกรบางส่วนก็เพาะเลี้ยงพันธุ์ปลาด้วย เช่น ปลานิล ปลาดุก ปลาเทโพ ปลาใน ปลาซิว ปลาช่อน โดยขุดบ่อเลี้ยงปลาหรือเลี้ยงปลาในนาข้าว แต่นับว่ายังเป็นส่วนน้อย ซึ่งมีอยู่กระจายในหมู่บ้านต่าง ๆ ของตำบล

อาชีพเสริม ได้แก่

การทอผ้า ซึ่งมีอยู่ในทุกหมู่บ้าน ส่วนใหญ่เป็นการทอผ้าไหม ผ้าไหมมัดหมี่ และผ้าจิด ส่วนมากเป็นการทำเพื่อการออมในครัวเรือน ทำมากที่บ้านหนองกุงทั้ง ๓ หมู่ คือ หมู่ ๖,๑๓,๑๔ บ้านบัวพักเกวียนทั้ง ๒ หมู่ หมู่ที่ ๑ และ ๑๒ บ้านนาล้อม และบ้านหนองปอแดง

การค้าขาย ส่วนมากเป็นร้านขายของชำขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งมีกระจายไปในทุกหมู่บ้านแต่ที่มีมากที่สุดคือ บ้านหนองกุงทั้งสามหมู่บ้าน รองลงมาคือบ้านบัวพักเกวียนทั้งสองหมู่บ้าน

รับจ้างต่าง ๆ

๒.๒ หน่วยธุรกิจในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล

- ปืมน้ำมันและก๊าซ	ส่วนใหญ่เป็นปืมน้ำมันขนาดเล็ก และปืมหลดจำนวน	๒	แห่ง
- โรงสี	จำนวน	๓๐	แห่ง
- ร้านอาหาร	จำนวน	๓	แห่ง
- ร้านค้า	จำนวน	๖๐	แห่ง
- ร้านทำเฟอร์นิเจอร์และเหล็กคัด	จำนวน	๒	แห่ง
- อุซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์	จำนวน	๑๐	แห่ง
- ฟาร์มไก่	จำนวน	๓	แห่ง
- กิจการยางรัด	จำนวน	๑	แห่ง
- รับซื้อถังพลาสติกและเหล็ก	จำนวน	๒	แห่ง
- ร้านเสริมสวย	จำนวน	๔	แห่ง
- โกดังเก็บแก๊สหุงต้มขนาดเล็ก	จำนวน	๑	แห่ง
- เสาโทรศัพท์เคลื่อนที่	จำนวน	๑	แห่ง
- ร้านขายผ้าสำเร็จรูป	จำนวน	๑	แห่ง
- โรงงานทำเหล็กปิ้ง	จำนวน	๒	แห่ง
- โรงงานทอผ้าไหมพรม	จำนวน	๑	แห่ง

๓. สภาพทางสังคม

๓.๑ การศึกษา

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนอยู่ ๔ ระดับ คือ ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้ คือ

* โรงเรียนในพื้นที่ จำนวน ๕ โรงเรียน ดังนี้

๑. โรงเรียนชุมชนบ้านบัวพักเกวียน

๖. โรงเรียนบ้านหนองปอแดง

๒. โรงเรียนบ้านกวางโจนโนนทอง

๗. โรงเรียนบ้านสวนอ้อย

๓. โรงเรียนคุรุราษฎร์วิทยา

๘. โรงเรียนบ้านนาล้อม

๔. โรงเรียนบ้านดอนจำปา

๙. โรงเรียนกวางโจนศึกษา

๕. โรงเรียนบ้านหนองกุง

โรงเรียนมัธยมศึกษา มีจำนวน ๒ โรงเรียน คือ

๑. โรงเรียนคุรุราษฎร์วิทยา บ้านหนองคร้อ เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาโอกาส

ระดับมัธยมศึกษาเปิดการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑-ม.๓)

๒. โรงเรียนกวางโจนศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๑-ม.๖) โรงเรียนถ่ายโอนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ.)

ตารางแสดงจำนวนนักเรียนในระบบแยกตามระดับการศึกษา

ชื่อโรงเรียน	นักเรียนระดับ ประถม (ปี ๒๕๖๒)		นักเรียนระดับมัธยม (ปี ๒๕๖๒)		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ปี ๒๕๖๒
โรงเรียนคุรุราษฎร์วิทยา	๑๓๔	๑๐๓	๒๗	๒๘	๒๙๒
โรงเรียนชุมชนบ้านบัวพักเกวียน	๑๐๑	๗๐	-	-	๑๗๑
โรงเรียนกวางโจนโนนทอง	๕๘	๔๕	-	-	๑๐๓
โรงเรียนดอนจำปา	๗๕	๗๗	-	-	๑๕๒
โรงเรียนนาล้อม	-	-	-	-	-
โรงเรียนสวนอ้อย	๕๔	๔๗	-	-	๑๐๑
โรงเรียนหนองกุง	๑๑๐	๑๒๒	-	-	๒๓๒
โรงเรียนหนองปอแดง	๓๕	๓๘	-	-	๗๓
รวม	๕๗๑	๕๐๖	๒๗	๒๘	๑,๑๓๒

หมายเหตุ : ข้อมูลนักเรียน ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๒

ตารางแสดงจำนวนนักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลกวางโจน ประจำปี ๒๕๖๒

ชื่อโรงเรียน	เป็นศูนย์ฯถ่ายโอน/ตั้งเอง	จำนวนผู้ดูแลเด็ก (คน)	จำนวนนักเรียน		รวมทั้งสิ้น (คน)
			ชาย	หญิง	
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดผือแฝง	กรมการศาสนา	๓	๑๔	๑๒	๒๕
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโนนจำปาทอง	กรมการศาสนา	-	-	-	-
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดราษฎร์สามัคคี	กรมการศาสนา	๒	๑๑	๙	๒๐
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองกุง	กรมการพัฒนาชุมชน	๓	๒๐	๒๙	๔๙
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัวพักเกวียน	กรมการพัฒนาชุมชน	๓	๒๙	๓๓	๖๒
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเจดีย์	กรมการศาสนา	๒	๑๓	๙	๒๒
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคอนจำปา	สพช.ถ่ายโอน ๓ ขวบ	๓	๒๑	๒๓	๔๔

การศึกษานอกระบบ มี ๑ แห่ง

ตำบลกวางโจนมีเครือข่ายของกรมการศึกษานอกโรงเรียนมาเปิดบริการในพื้นที่ของตำบล หรือที่เรียกว่า กศน.ตำบลกวางโจนมีการฝึกอาชีพหลักสูตรระยะสั้น พร้อมมีอินเทอร์เน็ตไว้บริการประชาชนในตำบล

- มีครู	จำนวน	๖	คน
- มีนักเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน	๕	คน
- มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวน	๒๓๕	คน
- มีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน	๒๐๘	คน

๓.๒ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

การศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาอื่นก็มีบ้างแต่น้อยมาก สำหรับความเชื่อถือประเพณีสมัยก่อน ยังคงมีอยู่ตามหมู่บ้านต่างๆ เช่น การแห่นางแมว บุญพระเวส บุญบั้งไฟ บุญข้าวจี ฯลฯ

๑.) วัดจำนวน ๑๐ แห่ง ได้แก่

๑.วัดบัวบาน	ตั้งอยู่ที่บ้านบัวพักเกวียน	หมู่ที่ ๑๒
๒.วัดน้ำอ้อม	ตั้งอยู่ที่บ้านโนนทอง	หมู่ที่ ๒
๓.วัดราษฎร์สามัคคี	ตั้งอยู่ที่บ้านหนองครือ	หมู่ที่ ๓
๔.วัดเจดีย์	ตั้งอยู่ที่บ้านกวางโจน	หมู่ที่ ๔

๑.สำนักสงฆ์ป่าบัวแก้ว	ตั้งอยู่บ้านบัวพักเกวียน	หมู่ที่ ๑
๒.สำนักสงฆ์ปฏิบัติธรรมวิมุตตีสถิต	ตั้งอยู่บ้านบัวพักเกวียน	หมู่ที่ ๑
๓.สำนักสงฆ์บ้านโนนคูน	ตั้งอยู่บ้านโนนคูน	หมู่ที่ ๘
๔.ที่พักระหว่างป่าทรงกรด	ตั้งอยู่บ้านหนองกุง	หมู่ที่ ๑๔

การให้บริการด้านสาธารณสุขในตำบล ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ป่วยภายในหมู่บ้าน/ตำบล เพราะขาดงบประมาณและบุคลากรในด้านนี้ และในตำบลมีสถานีนามัย ๒ แห่ง ประชาชนส่วนหนึ่งต้องเดินทางไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลในอำเภอภูเขียว โรงพยาบาลจังหวัด และโรงพยาบาลของอำเภอแก้งคร้อแทน เพราะสถานีนามัยยังขาดบุคลากรที่มีความสามารถและเครื่องมือที่ทันสมัย

- มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	จำนวน	๒ แห่ง
- มีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขทั้งหมด	จำนวน	๑๔ คน
- ร้านขายยาประเภทต่าง	จำนวน	๑ แห่ง
- อสม.	จำนวน	๒๓๒ คน
- มีผู้ป่วยมาใช้บริการโดยเฉลี่ยประมาณ ๑,๖๕๐ คน/เดือน (รวมถึงประชาชนในตำบลอื่นๆ)		

- ๑.ไม่ต้องเดินทางไกล
- ๒.ไม่ต้องรอนาน

หน้าที่ของสาธารณสุขตำบล

- ๑) ส่งเสริมสุขภาพ – อนามัย แม่และเด็ก , ผู้สูงอายุ
- ๒) รักษาพยาบาล
- ๓) ป้องกันโรค
- ๔) ฟื้นฟูสมรรถภาพ
- ๕) อบรมฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

สาเหตุการตาย ส่วนใหญ่เกิดจาก

- ๑) เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน
- ๒) โรคเอดส์
- ๓) โรคมะเร็ง

อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐%

๓.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลุ่มพลังมวลชน

- ลูกเสือชาวบ้าน ๒ รุ่น จำนวน ๓๐๐ คน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ๒ รุ่น จำนวน ๒๔๔ คน

๔. การบริการพื้นฐาน

๔.๑ การคมนาคม

ตำบลกวางโจนสามารถติดต่อกับตำบลใกล้เคียงและหมู่บ้านต่างๆภายในตำบลได้โดยทางรถยนต์ ปัจจุบันการติดต่อกับตำบลใกล้เคียงเป็นถนนลาดยาง เป็นไปอย่างสะดวกสบาย แต่การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านนั้น ได้รับความสะดวกต่อการสัญจรไปมามากขึ้น ยังเหลือเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ยังเป็นถนนลูกรัง ซึ่งการสัญจรในหน้าฝนยังมีความลำบากมากในบางหมู่บ้าน แยกเป็นเส้นทางคมนาคม ดังนี้

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ สายชัยภูมิ-ชุมแพ เป็นทางลาดยางสภาพดีสามารถใช้คมนาคมได้ดีทุกฤดูกาล
ทาง รพช.(ลาดยาง) เป็นเส้นทางสายหลักของตำบล มี ๒ เส้นทาง คือ

๑. ทางชนบท หมายเลข ชย ๑๐๐๖ จากบ้านหนองกง หมู่ที่ ๑๔ ตำบลกวางโจน อำเภอกุฉิเยว ถึงบ้านหนองดินคำ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ สภาพถนนเป็นถนนลาดยางจากบ้านหนองกง ถึงบ้านสวนอ้อย ซึ่งในปัจจุบันถนนในช่วงนี้ชำรุดทรุดโทรมมากเพราะรถบรรทุกอ้อยวิ่งขนถ่ายสินค้าจำนวนมากส่วนช่วงที่เหลือจากบ้านสวนอ้อยผ่านบ้านหนองคร้อเป็นถนนลาดยางยังใช้ได้บางส่วน

๒. ทางชนบท หมายเลข ๑๒๐๘๓ โดยแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (ชัยภูมิ-ชุมแพ) ที่บ้านบัวพักเกวียน หมู่ที่ ๑ ผ่านบ้านทองสำราญ หมู่ที่ ๑๑ ผ่านหมู่ที่ ๗ บ้านหนองปอแดง ซึ่งในช่วงนี้สภาพถนนเป็นถนนลาดยาง แต่ปัจจุบันได้ชำรุดไปมากโดยเฉพาะช่วงที่ผ่านหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ บ้านหนองปอแดง ส่วนที่ต่อจากบ้านหนองปอแดง เป็นถนนซีเมนต์ จำนวน ๓ หมู่บ้าน ผ่านบ้านฉนวน ตำบลบ้านดอน บ้านโนนทอง หมู่ที่ ๒ บ้านกว้างโจน หมู่ที่ ๔ และบ้านดอนจำปา หมู่ที่ ๕ เป็นถนนลาดยางยังใช้ได้บางส่วน

๓. ทางทางหลวงชนบท หมายเลข ๒๐๑๓ บ้านหนองกุง บ้านสวนอ้อย บ้านนาล้อม เป็นถนนลาดยาง

๔.๒ การโทรคมนาคม องค์การบริหารส่วนตำบลกว้างโจน มีการโทรคมนาคม ดังนี้ คือ

ที่ทำการไปรษณีย์หมู่บ้าน จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๑ บ้านบัวพักเกวียน

๔.๓ การไฟฟ้าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

มีไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน

๔.๔ แหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ ลำน้ำ, ลำห้วย จำนวน ๕ สาย คือ

- ลำห้วยหมาดายล่าง

- ลำห้วยหมาดายบน

- ลำห้วยกุดกว้างโจน

- ลำห้วยหอย

- ลำห้วยนาบ่า

- ลำห้วยจีหนู

- บึง/หนองอื่นๆ จำนวน ๒๓ แห่ง

๔.๕ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นและใช้ได้ ได้แก่

* อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก จำนวน ๒ แห่ง

* ฝาย / ทำนบ จำนวน ๑๐ แห่ง

* บ่อน้ำตื้น จำนวน ๒๒๐ แห่ง

* บ่อบาดาล จำนวน ๑๔๕ แห่ง

* สระน้ำที่สร้างขึ้น จำนวน ๒๕ แห่ง

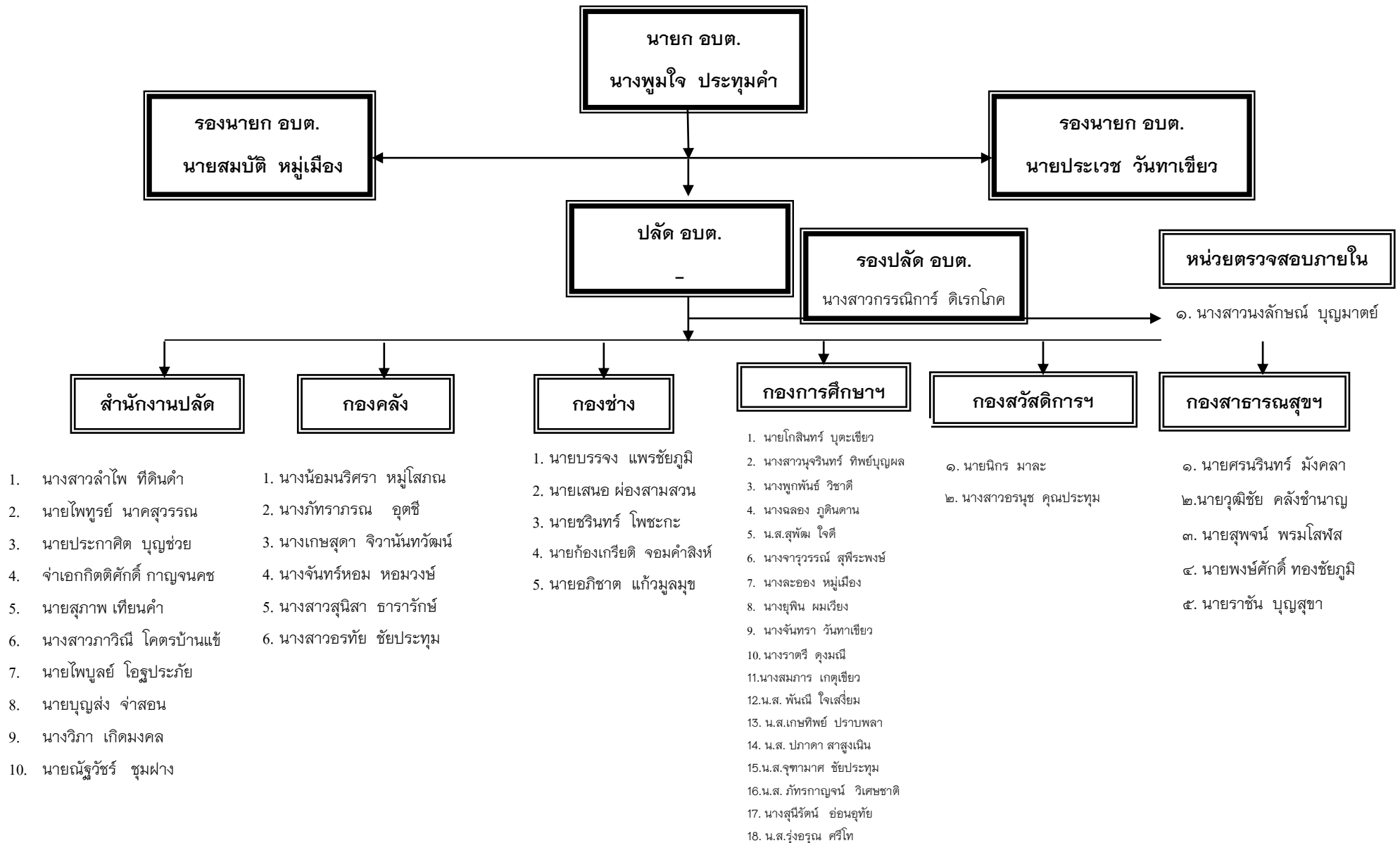
* ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๘ แห่ง

๕. ข้อมูลอื่นๆ

๕.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่

- ป่าไม้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวางโจน ยังมีพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ จำนวน ๑ แห่ง อยู่ทางตะวันตกของตำบลเนื่องจากเป็นเขตป่าและภูเขา บริเวณพื้นที่ของหมู่ที่ ๑ บ้านบัวพักเกวียน หมู่ที่ ๖,๑๓,๑๔ บ้านหนองกุง
- ภูเขา จำนวน ๑ แห่ง คือบริเวณป่าภูหวกซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของตำบล
- สัตว์ป่า จำพวก หมูป่า ไก่ป่า กระรอก กระแต ฯลฯ ยังปรากฏให้เห็นในบริเวณเทือกเขาภูหวก

โครงสร้างหน้าที่ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน

๒๐. นายโสภณ กันหาเขียว	ส.อบต. หมู่ที่ ๕
๒๑. นายสมุทร ภิรมย์ญาณ	ส.อบต. หมู่ที่ ๕
๒๒. นายสมาน น้อยปัญญา	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๐
๒๓. นายประยูร บุสธรรม	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๐
๒๔. นางจิตติพร แก้วพลู	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๑
๒๕. นางกานดา บุญคำภา	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๑
๒๖. นายสียา มีแก้ว	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๒
๒๗. นายทองดี ประสานเชื้อ	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๒
๒๘. นายประยงค์ ประชาอณู	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๓
๒๙. นายสำเริง เชื้ออ่อน	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๔
๓๐. นายนเรศ ถาวรี	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๔
๓๑. นางเมตร นิลบรรพต	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๕
๓๒. นายสุภชัย วันทาเขียว	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๕
๓๓. นายพินิจ อุปมัย	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๖
๓๔. นายจิระ คาโสม	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๖
๓๕. นายธีรศักดิ์ ภิญโญยงค์	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๗
๓๖. นายสุเวช เกิดมงคล	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๗
๓๗. นายสมฤทธิ์ รัตนประทุม	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๘
๓๘. นายบุญเพ็ง เจริญบุญ	ส.อบต. หมู่ที่ ๑๘

ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๒ คน ได้แก่

๑. -ว่าง-	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
๒. นางสาวกรรณิการ์ ดิเรกโกก	รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
๓. นางสาวลำไผ่ ทิณคำ	หัวหน้าสำนักงานปลัด
๔. นายไพฑูรย์ นาคสุวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๕. นายประกาศิต บุญช่วย	นักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๖. จำเริญศักดิ์ศักดิ์ กาญจนคช	เจ้าพนักงานธุรการ
๗. นายณัฐวัชร ชุมฝาง	นิติกร

พนักงานจ้าง ๖ อัตรา คือ

๑. นางสาวภาวิณี โคตรบ้านแซ้	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ
๒. นายไพบุณย์ โอฐประภัย	พนักงานขับรถยนต์
๓. นายบุญส่ง จำสอน	ยาม
๔. นายสุภาพ เทียนคำ	นักการภารโรง
๕. นางวิภา วันทาเขียว	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ
๖. นายเกียรติพงษ์ รอดแก้ว	ผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน

หน่วยตรวจสอบภายใน

๑. นางสาวนงลักษณ์ บุญมาตย์	นักวิชาการตรวจสอบภายใน
----------------------------	------------------------

ตำแหน่งในกองคลัง จำนวน ๗ คน ได้แก่

๑. นางน้อมนริศรา หมูโสภณ	ผู้อำนวยการกองคลัง
๒. นางภัทรภรณ์ อุดชี	นักวิชาการเงินและบัญชี
๓. นางเกษสุดา จิวนันท์วัฒน์	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้

ลูกจ้างประจำ ๑ อัตรา คือ

๑. นางจันทร์หอม หอมวงษ์	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
-------------------------	----------------------------

พนักงานจ้าง ๓ อัตรา คือ

๑. นางสาวอรทัย ประสานเชื้อ	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้
๒. นางสาวสุนิสา ธารารักษ์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
๓. นางสาวลลิตา รอดแก้ว	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ

ตำแหน่งในกองช่าง จำนวน ๒ คน ได้แก่

๑. นายบรรจง แพรชัยภูมิ	ผู้อำนวยการกองช่าง
๒. นายเสนอ ผ่องสามสวน	นายช่างโยธา

พนักงานจ้าง ๓ อัตรา คือ

๑. นายชรินทร์ โพชะกะ	ผู้ช่วยช่างโยธา
๒. นายก้องเกียรติ จอมคำสิงห์	เจ้าพนักงานประปา
๓. นายอภิชาติ แก้วมูลมูข	เจ้าพนักงานธุรการ

ตำแหน่งในกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน ๑๘ คน ได้แก่

๑. นายโกสินทร์ บุตะเขียว	ผู้อำนวยการกองการศึกษา
๒. นางสาวนุจรินทร์ ทิพย์บุญผล	เจ้าพนักงานธุรการ
๓. นางผูกพันธ์ วิชาดี	ครู
๔. นางฉลอง ภูดินดาน	ครู
๕. น.ส.สุพัฒน์ ใจดี	ครู
๖. นางจรรวรณ์ สุพิระพงษ์	ครู
๗. นางยุพิน ผมเวียง	ครู
๘. นางจันทร์ภา วันทาเขียว	ครู
๙. นางราตรี ดุมนัน	ครู
๑๐. น.ส.รุ่งอรุณ ศรีโท	ครู
๑๑. น.ส. พันณี ใจแสงยม	ครู

พนักงานจ้าง ๗ อัตรา คือ

๑. น.ส.เกตุทิพย์ ปราบพลา	ผู้ช่วยหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๒. นางละออง หมู่เมือง	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
๓. น.ส.ภัทราภรณ์ วิเศษชาติ	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
๔. นางสาวสมภาร เกตุเขียว	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
๕. น.ส.ปภาดา สาสูงเนิน	ผู้ช่วยหัวหน้าครูผู้ดูแลเด็ก
๖. น.ส.จุฑามาศ ชัยประทุม	ผู้ช่วยหัวหน้าครูผู้ดูแลเด็ก
๗. นางสาวสุนิรัตน์ อ่อนอุทัย	ผู้ช่วยหัวหน้าครูผู้ดูแลเด็ก

ตำแหน่งในกองสวัสดิการสังคม จำนวน ๒ คน ได้แก่

๑. นายนิกร มลละ	ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม
-----------------	------------------------------

พนักงานจ้าง ๑ อัตรา คือ

๑. นางสาวอรนุช คุณประทุม	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน
--------------------------	------------------------------

ตำแหน่งในกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๕ คน คือ

๑. นายศรณรินทร์ มั่งกลา	เจ้าพนักงานสาธารณสุข
๒. นางสาวนิสาชล ตระกูลศรี	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ
๓. นายวุฒิชัย คลังชำนาญ	พนักงานขับรถขยะ
๔. นายสุพจน์ พรหมโสฬส	พนักงานขับรถขยะ
๕. นายพงษ์ศักดิ์ ทองชัยภูมิ	พนักงานขับรถขยะ

ระดับการศึกษา

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลวางใจ

จำนวนสมาชิก	ระดับการศึกษา								รวม
	ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	ปวช.	ปวส.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	
ชาย ๓ คน	๑	-	๑	-	-	-	๑	-	๓
หญิง ๑ คน	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑
รวม	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๔

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวางใจ

จำนวนสมาชิก	ระดับการศึกษา								รวม
	ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	ปวช.	ปวส.	ปวท.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	
ชาย ๓๑ คน	๑๔	๖	๕	๒	-	-	-	๑	๒๘
หญิง ๔ คน	๓	๓	-	-	-	-	-	-	๖
รวม	๑๕	๙	๕	๒	-	-	-	๑	๓๔

พนักงานส่วนตำบลวางใจ

จำนวนสมาชิก	ระดับการศึกษา								รวม
	ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	ปวช.	ปวส.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	
ชาย ๗ คน	-	-	-	-	-	-	๔	๓	๗
หญิง ๖ คน	-	-	-	-	-	-	๘	๑	๙
รวม	-	-	-	-	๑	๑	๑๒	๔	๑๖

ลูกจ้างประจำ

จำนวนสมาชิก	ระดับการศึกษา								รวม
	ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	ปวช.	ปวส.	ปวท.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	
ชาย - คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หญิง ๑ คน	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑
รวม	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑

พนักงานจ้าง

จำนวนสมาชิก	ระดับการศึกษา								รวม
	ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	ปวช.	ปวส.	ปวท.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	
ชาย ๑๐ คน	๑	๑	๔	๔	-	-	-	๒	๑๒
หญิง ๒๒ คน	-	-	๕	-	-	-	-	๑๓	๑๘
รวม	๑	-	๙	๔	-	-	-	๑๕	๓๐

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากร	ชาย	หญิง	รวม
เยาวชนอายุต่ำกว่า ๐-๑๗ ปี			
ประชากรช่วงอายุ ๑๘-๖๐ ปี			
ประชากร อายุมากกว่า ๖๐ ปี			
รวม			

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านและชุมชน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		รวม
			ชาย	หญิง	
๑	บัวปักเกวียน	๓๘๑	๕๓๕	๕๕๑	๑,๐๘๖
๒	โนนทอง	๑๔๔	๓๐๕	๒๘๘	๕๙๓
๓	หนองครือ	๑๔๗	๒๓๐	๒๓๓	๔๖๓
๔	กวางโจน	๑๔๕	๒๒๘	๒๓๘	๔๖๖
๕	ดอนจำปา	๑๖๖	๓๐๓	๓๑๕	๖๑๘
๖	หนองกุง	๒๙๗	๔๔๕	๔๕๖	๙๐๑
๗	หนองปอแดง	๑๕๒	๓๖๔	๓๗๔	๗๓๘
๘	โนนคูน	๘๓	๑๖๖	๑๕๘	๓๒๔
๙	สวนอ้อย	๑๕๐	๔๐๗	๓๗๖	๗๘๓
๑๐	นาล้อม	๑๑๖	๒๓๕	๒๓๒	๔๖๗
๑๑	ทองสำราญ	๑๖๕	๓๕๓	๓๓๑	๖๘๔
๑๒	บัวปักเกวียน	๒๐๓	๔๑๒	๔๒๒	๘๓๔
๑๓	หนองกุงคำ	๒๗๓	๔๐๔	๓๘๓	๗๘๗
๑๔	หนองกุง	๑๘๒	๓๒๕	๓๖๒	๖๘๗
๑๕	หนองสะเดา	๑๓๕	๒๕๕	๓๐๗	๕๖๒
๑๖	ใหม่เทพประทาน	๘๕	๑๒๑	๑๕๒	๒๗๓
๑๗	โนนจำปาทอง	๑๗๐	๓๘๖	๓๖๐	๗๔๖
๑๘	กวางโจน	๑๕๐	๒๘๓	๒๕๗	๕๔๐
	รวมทั้งสิ้น	๓,๒๒๘	๕,๘๐๕	๕,๘๓๕	๑๑,๖๔๐

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีสถาบันองค์กรทางศาสนา ดังนี้

๑. วัดจำนวน ๑๐ แห่ง ได้แก่

๑.วัดบัวบาน	ตั้งอยู่ที่บ้านบัวพักเกวียน	หมู่ที่ ๑๒
๒.วัดน้ำอ้อม	ตั้งอยู่ที่บ้านโนนทอง	หมู่ที่ ๒
๓.วัดราษฎร์สามัคคี	ตั้งอยู่ที่บ้านหนองครือ	หมู่ที่ ๓
๔.วัดเจติย์	ตั้งอยู่ที่บ้านกวางโจน	หมู่ที่ ๔
๕.วัดโนนจำปาทอง	ตั้งอยู่ที่บ้านโนนจำปาทอง	หมู่ที่ ๑๓
๖.วัดสุวรรณคันทร ตั้ง	อยู่ที่บ้านหนองกุง	หมู่ที่ ๑๔
๗.วัดเฟื้อแผง	ตั้งอยู่ที่บ้านหนองปอแดง	หมู่ที่ ๗
๘.วัดศรีบุญเรือง	ตั้งอยู่ที่บ้านสวนอ้อย	หมู่ที่ ๕
๙.วัดอัมพวัน	ตั้งอยู่ที่ บ้านนาล้อม	หมู่ที่ ๑๐
๑๐.วัดใหม่เทพประทาน	ตั้งอยู่ที่ บ้านใหม่เทพประทาน	หมู่ที่ ๑๖
๑๑.วัดศิริธรรม	ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองกุง	หมู่ที่ ๑๔

๒. สำนักสงฆ์ จำนวน ๔ แห่ง

๑.สำนักสงฆ์ป่าบัวแก้ว	ตั้งอยู่บ้านบัวพักเกวียน	หมู่ที่ ๑
๒.สำนักสงฆ์ปฏิบัติธรรมวิมุตติสุข	ตั้งอยู่บ้านบัวพักเกวียน	หมู่ที่ ๑
๓.สำนักสงฆ์บ้านโนนคูน	ตั้งอยู่บ้านโนนคูน	หมู่ที่ ๘
๔.ที่พัทสงฆ์ป่าทรงกรด	ตั้งอยู่บ้านหนองกุง	หมู่ที่ ๑๔

๓. มัสยิด	-	แห่ง
๔. ศาลเจ้า	-	แห่ง
๕. โบสถ์	-	แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

งานบุญประเพณีต่าง ๆ จะจัดกันตามความเชื่อที่ยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมาทุกปีและตามจารีตประเพณี เช่น ประเพณีบั้งไฟแสน ประเพณีสงกรานต์ วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา เลี้ยงศาลปู่ตาของแต่ละหมู่บ้าน เลี้ยงทอด ห้วย ลอยกระทง เป็นต้น

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ประชาชนทุกหมู่บ้านพูดภาษาถิ่น คือภาษาอีสาน

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผ้าไหมทอมือ ข้าวซ้อมมือ น้ำสมุนไพร ผ้าลายพื้นเมือง ผ้าไหมมัดหมี่

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ , ลำห้วย	๓	แห่ง
- บึง , หนองและอื่นๆ	๑๐	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	๑๐	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	๔	แห่ง
- ประปาบาดาล	๑๘	แห่ง
- ประปาบาดาลขนาดใหญ่	๓	แห่ง
- ประปาผิวดิน	๒	แห่ง

๙.๒ ป่าไม้

- อุทยานป่าภูหวกเป็นแหล่งป่าไม้ของชุมชน และอุทยาน

๙.๓ ภูเขา

- ภูหวก

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน มีทรัพยากรธรรมชาติค่อนข้างสมบูรณ์

๑๐. อื่น ๆ

-

ส่วนที่ ๒

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบ ต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมี

ความสามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่มีเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา การฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศใน หลากหลายมิติ พัฒนาค้นใน ทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวมโดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและ

ทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือเทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายรวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการ อนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่น

ใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้จนทั่วถึงกัน

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มีรสนิยมดี มีวินัย รักษาสีธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการ

ทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง สะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้าง จิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติดังกล่าวอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความ ชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและ เอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๒.๑ ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

(พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานาน ท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้น มากขึ้น สังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐาน เชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดย จะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการ พัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลาง การแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้น มากแต่ประเทศไทยมีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ แรงงาน ส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูง ที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนา โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้ขาดแคลนแรงงาน จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และโครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ภายในสิ้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมก็ร่อยหรอเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นทั้งต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบร้ายแรงต่อ คุณภาพชีวิตประชาชนในขณะที่การบริหารจัดการภาครัฐยังด้อยประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส และมีปัญหา คอรัปชันเป็นวงกว้าง จึงส่งผลให้การผลักดันขับเคลื่อนการพัฒนาไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เต็มที่ บางภาคส่วนของสังคมจึง ยังถูกทิ้งอยู่ข้างหลัง ท่ามกลางปัญหาท้าทายหลากหลายที่เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาว ดังกล่าว ก็เป็นที่ตระหนักร่วมกันในทุกภาคส่วนว่าการจะพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้ว มี ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในระยะยาวได้นั้น ประเทศต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน เชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้าน ได้แก่ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งต้อง

ดำเนินการควบคู่กับการเร่งยกระดับทักษะฝีมือแรงงานกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานและกลุ่มที่อยู่ในตลาดแรงงานในปัจจุบันให้สอดคล้องกับสาขาการผลิตและบริการ เป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาคนในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่สามารถบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นสภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตได้อย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุนมนุษย์จากการยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึงในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งต้องส่งเสริมบทบาทสถาบันทางสังคมในการกล่อมเกลาสรางคนดี มีวินัย มีค่านิยมที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ ในช่วงเวลาต่อจากนี้ไปการพัฒนาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่และเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองต่างๆ ให้สูงขึ้นภายใต้การใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะการใช้ที่ดิน การจัดระเบียบผังเมืองและความปลอดภัยตามเกณฑ์เมืองน่าอยู่ที่เหมาะสมเพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึงและเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจและรายได้จากพื้นที่เศรษฐกิจใหม่มากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมไทยลง และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันจากการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ทั้งตอนในและตามแนวชายแดนหลัก นอกจากนี้ ๕ ปีต่อจากนี้ไปนับว่าเป็นช่วงจังหวะเวลาสำคัญที่ประเทศไทยจะต้องผลักดันให้การค้าการลงทุนระหว่างประเทศขยายตัวต่อเนื่องและเป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญควบคู่ไปกับการส่งเสริมลงทุนและเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยยังมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจด้านการค้าและการลงทุนและการร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อการพัฒนาให้ขยายวงกว้างขึ้นทั้งในรูปของความตกลงทวิภาคี กรอบพหุภาคีต่างๆ ควบคู่กับการผลักดัน ให้ความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมทั้งการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการส่งเสริมการลงทุนของไทยในภูมิภาค กรอบแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศ ในทุกระดับดังกล่าวจะเป็นประตูแห่งโอกาสของประเทศไทยในการใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่และสามารถจะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการผลักดันให้เชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันระหว่างประเทศมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน ในขณะเดียวกันก็ต้องเตรียมความพร้อมเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกของภูมิภาคเอเชียแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัด และเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ และนับว่าเป็นช่วงเวลาประเทศไทยจะต้องดำเนินยุทธศาสตร์ เชิงรุกในการสร้างสังคมผู้ประกอบการและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศอย่างจริงจังเพื่อสร้างผลตอบแทนจากทุน และศักยภาพทางธุรกิจ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ กัมพูชา สปป. ลาว เมียนมา และเวียดนาม และในอาเซียน ความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาสำคัญสำหรับประเทศไทยในช่วงต่อจากนี้ไปเป็นความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนทางเศรษฐกิจ ความร่วมมือ

เพื่อการพัฒนาทางสังคม สิ่งแวดล้อม และความร่วมมือด้านความมั่นคงในมิติต่าง ๆ ในทุกกรอบความร่วมมือทั้งระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระดับโลกทั้งการผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากกรอบความร่วมมือ ทวิภาคีและพหุภาคีที่มีอยู่แล้ว ในปัจจุบันและการทำข้อตกลงใหม่ ๆ ในระยะต่อไปภายใต้แนวคิดการค้าเสรีและการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนการพัฒนานอกอาเซียน ทั้งนี้ โดยส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในทุกด้านให้เป็นบทบาทที่สร้างสรรค์ของประเทศไทย และการสนับสนุนการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการนำกฎเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติและมาตรฐานสากลทั้งในด้านคุณภาพสินค้าและบริการ สิทธิแรงงาน ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความโปร่งใส และอื่นๆ มาเป็นแนวปฏิบัติและบังคับใช้สำหรับประเทศไทย

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศไทยในทุกด้านดังกล่าว ท่ามกลางแนวโน้มโลกที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และประเทศต่างๆ กำลังเร่งพัฒนานวัตกรรมและนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลิตภาพการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ในสนามแข่งขันของโลก และการใช้ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่จะต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ให้เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทุนมนุษย์ และการปฏิรูปให้การบริหาร จัดการมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีความรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและระบบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี รูปแบบการดำเนินธุรกิจและการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคนและการพัฒนาต่อยอด รวมถึงการใช้นวัตกรรมสำหรับการพัฒนาสินค้าและบริการทั้งในระดับพื้นบ้านจนถึงระดับสูงซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้าง ดังนั้น การพัฒนาในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปจะเป็นช่วงที่มุ่งเน้นการพัฒนามาตรฐานภูมิปัญญาที่เกิดจากการใช้ความรู้และทักษะ การใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและการพัฒนานวัตกรรมนำมาใช้ในทุกด้านของการพัฒนา การพัฒนามีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ขยายและสร้างฐานรายได้ใหม่ที่ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้นควบคู่ไปกับการต่อยอดฐานรายได้เดิม สังคมไทยมีคุณภาพและมีความเป็นธรรมโดยมีที่ยืนสำหรับทุกคนในสังคมและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และเป็นการพัฒนา ที่เกิดจากการผนึกกำลังในการผลักดันขับเคลื่อนร่วมกันของทุกภาคส่วน (Thailand ๔.๐) ทั้งนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้แนวคิดและแนวทางดังกล่าวข้างต้นเกิดผลสัมฤทธิ์ ได้ตามเป้าหมายในช่วงระยะเวลาต่างๆ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารราชการแผ่นดินสำคัญๆ การปรับเปลี่ยนกฎหมายและกฎระเบียบในหลายด้าน รวมถึงการปรับการบริหารจัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกระดับ ปลอดภัยไร้พหุนิยม และปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนไทยในทุกภาคส่วนให้มี

ค่านิยมที่ดีงาม มีวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงโดยยึดหลักการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และด้วยสภาพปัญหาที่เรื้อรังและเชื่อมโยงกันซับซ้อนในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศไทยมากขึ้น การพัฒนาเชิงรุกเพื่อเสริมจุดแข็งและการแก้ปัญหาจุดอ่อนดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลได้อย่างจริงจังนั้นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่สำหรับประเทศไทย ที่มีแผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวเป็นกรอบแนวทางที่จะกำกับทิศทาง ดังนั้น ภาคส่วนต่างๆ ในสังคมไทยจึงมีความตระหนักร่วมกันว่าประเทศไทยจำเป็นต้องมีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นแผนแม่บทที่กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศในระยะยาว ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยวางแนวทางการพัฒนาหลักที่ต้องดำเนินการภายใต้ทุกรัฐบาลอย่างต่อเนื่องเพื่อจะบรรลุเป้าหมายอนาคตของประเทศที่วางไว้ โดยที่แผนแม่บทพัฒนาระยะยาวจะเป็นกรอบที่ช่วยกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ มีบูรณาการกัน แผนพัฒนาและแผนเฉพาะด้านในระดับต่างๆ มีความเชื่อมโยงเป็นลำดับที่เหมาะสมและสอดคล้องกันภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และการกำหนดเป้าหมายในระยะยาว ที่ชัดเจนส่งผลให้ต้องมีความต่อเนื่องในการแก้ปัญหารากเหง้าและการพัฒนาพื้นฐานให้แข็งแกร่ง รวมทั้งต้องมีปรับระบบการติดตามและประเมินผลให้สามารถกำกับให้เกิดความเชื่อมโยงจากระดับยุทธศาสตร์สู่การจัดสรรงบประมาณและการดำเนินงานในระดับปฏิบัติที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่เป็นผลผลิต ผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ในที่สุด การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็น ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทย ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปี พร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้โดยมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญที่สุดที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกที่ขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกตามลำดับต่าง ๆ และกลไกเสริมอื่น ๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน ๕ ปีแรกอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ ๕ ปีนั้น ได้พิจารณาและวิเคราะห์ถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน ๑ แผน จวบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๕ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๗๕ - ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาก็จะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี ๒๕๗๙ ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไปก็จะกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน ๕ ปีแรกของช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ผ่านไป

๒.๒ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุลสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดี มีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมเป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทยพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณาภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลก และสามารถเกื้อกูลประเทศ ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจดีกว่า

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๖๕” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นการยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้

“เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพ และรูปแบบที่โดดเด่น เป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอด ฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต จากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนานวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประจักษ์ที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติและการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและ

กัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติ และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่างๆ

๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนไทยในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- ๑.๒ เพื่อเตรียมคนไทยในสังคมไทยให้มีความสามารถในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
- ๑.๓ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- ๑.๔ เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น
- ๒.๑.๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น
- ๒.๑.๓ คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

อย่างต่อเนื่อง

- ๒.๑.๔ คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น

๒.๑.๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

- ๒.๒.๑ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๒ คดีอาญามีสัดส่วนลดลง
- ๒.๒.๓ เด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕
- ๒.๒.๔ คะแนน IQ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
- ๒.๒.๕ เด็กร้อยละ ๙๐ มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
- ๒.๒.๖ จำนวนผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี
- ๒.๒.๗ ผู้ที่ได้รับการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน แห่งชาติเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๘ การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๙ การมีงานทำของผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ – ๖๕ ปี) เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๑๐ ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐

- ๒.๒.๑๑ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๑๒ การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๕
- ๒.๒.๑๓ จำนวนแรงงานที่ขอเทียบโอนประสบการณ์และความรู้เพื่อขอรับวุฒิ ปวช.และ ปวส. เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๐ ต่อปี
- ๒.๒.๑๔ ประชากรอายุ ๑๕ – ๓๕ ปีมีภาวะน้ำหนักเกินลดลง
- ๒.๒.๑๕ การตายจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๘ คน ต่อประชากรแสนคน
- ๒.๒.๑๖ ประชาชนเล่นกีฬาและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๑๗ อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคนลดลง
- ๒.๒.๑๘ การคลอดในผู้หญิงกลุ่มอายุ ๑๕ – ๑๙ ปี ลดลง
- ๒.๒.๑๙ รายจ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
- ๒.๒.๒๐ ผู้สูงอายุที่อาศัยในบ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นร้อยละ ๒๐
- ๒.๒.๒๑ ดัชนีครอบครัวยุคใหม่อยู่ในระดับดีขึ้น
- ๒.๒.๒๒ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติตามหลักคำสอนทางศาสนาเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๒๓ ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะและพฤติกรรม ที่พึงประสงค์

- ๓.๑.๑ ส่งเสริมการเลี้ยงดูในครอบครัวที่เน้นการฝึกเด็กให้รู้จักการพึ่งพาตัวเอง มีความซื่อสัตย์ มีวินัย มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะของกิจกรรมที่เป็นวิถีชีวิตประจำวัน
- ๓.๑.๒ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ
- ๓.๑.๓ ปรับรูปแบบการเผยแพร่ศาสนาให้ชี้แนะแนวปฏิบัติดำรงชีวิตตามหลักธรรมคำสอนที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้จริง
- ๓.๑.๔ สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์ การจัดระเบียบทางสังคม การกำหนดบทลงโทษทางสังคม
- ๓.๑.๕ จัดสรรเวลาและพื้นที่ออกอากาศให้แก่สื่อสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันดีในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากที่สุด
- ๓.๑.๖ หล่อหลอมวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ให้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของคนในสังคมไทย อาทิ การตรงต่อเวลา การเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง การทำงานเป็นทีม

๓.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๓.๒.๑ ส่งเสริมความรู้อนามัยแม่และเด็กแก่พ่อแม่ กำหนดมาตรการสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน พัฒนาหลักสูตร บุคลากร สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพ สนับสนุนสื่อให้เสนอความรู้ในการเลี้ยงดูเด็ก ผลักดันกฎหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๓.๒.๒ ปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับพัฒนาการสมองแต่ละช่วงวัย สร้างแรงจูงใจให้เด็กเข้าสู่การศึกษาในระบบทวิภาคีและสหกิจศึกษา

๓.๒.๓ พัฒนาศูนย์ฝึกอบรมสมรรถนะแรงงานที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงาน เร่งพัฒนาระบบบริหารจัดการข้อมูลความต้องการและการผลิตกำลังคน จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลและให้คำปรึกษาในการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่และอาชีพอิสระส่งเสริมให้สถานประกอบการกำหนดมาตรการการออมที่จูงใจแก่แรงงาน

๓.๒.๔ จัดทำหลักสูตรพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุวัยต้น ใช้มาตรการทางการเงินและการคลังให้มีการจ้างงานผู้สูงอายุ บริการข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสในการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในชุมชน

๓.๓ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกัน โดยเฉพาะในสถานศึกษาขนาดเล็กให้เหมาะสมตามความจำเป็นของพื้นที่ และแนวโน้มการลดลงของประชากรวัยเด็ก

๓.๓.๒ ปรับปรุงหลักสูตรครูที่เน้นสมรรถนะ ปรับระบบค่าตอบแทน และการประเมินวิทยฐานะทางวิชาชีพ

๓.๓.๓ พัฒนาระบบตรวจสอบและประเมินคุณภาพมาตรฐานที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียน

๓.๓.๔ ส่งเสริมมาตรการสร้างแรงจูงใจ/สร้างความรู้ความเข้าใจให้สถานประกอบการขนาดกลางที่มีศักยภาพเข้าร่วมระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษา

๓.๓.๕ ขยายผลความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษา อุดมศึกษา ภาคเอกชน และผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศพัฒนาสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสู่ความเป็นเลิศ

๓.๓.๖ จัดทำสื่อการเรียนรู้ที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสามารถใช้งานผ่านระบบอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ให้อี้อ่อกคนทุกกลุ่มเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ทัวถึง

๓.๓.๗ ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

๓.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

๓.๔.๑ พัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพ มีจิตสำนึกสุขภาพที่ดี สามารถคัดกรองพฤติกรรมสุขภาพด้วยตนเอง และการกำกับควบคุมการเผยแพร่ชุดข้อมูลสุขภาพที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓.๔.๒ ส่งเสริมการออกกำลังกาย/โภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย สนับสนุนให้ชุมชนจัดพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

๓.๔.๓ ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมาย/ภาษีในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดในผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ การมีวินัยกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ

๓.๔.๔ ผลักดันกลไกการประเมินผลกระทบสุขภาพในการจัดทำนโยบายสาธารณะตามแนวคิด “ทุกคนนโยบายห่วงใยสุขภาพ”

๓.๔.๕ ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนผ่านการสื่อสารที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายพัฒนากลไกบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนน

๓.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ

๓.๕.๑ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในแต่ละเขตบริการสุขภาพ เชื่อมโยงการให้บริการปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และตติยภูมิเข้าด้วยกัน

๓.๕.๒ พัฒนารูปแบบระบบการเงินการคลังให้มีการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกันทั้งภาครัฐและผู้ใช้บริการ ตามเศรษฐกิจที่ไม่กีดกันการเข้าถึงบริการสุขภาพที่จำเป็นของกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

๓.๕.๓ พัฒนาระบบประกันสุขภาพของแรงงานต่างชาตินักท่องเที่ยว

๓.๕.๔ บูรณาการระบบข้อมูลสารสนเทศของแต่ละระบบหลักประกันทั้งเรื่องสิทธิประโยชน์ การให้บริการ งบประมาณการเบิกจ่าย และการติดตามประเมินผล

๓.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

๓.๖.๑ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุ

๓.๖.๒ พัฒนาให้มีระบบการดูแลระยะกลางที่จะรองรับผู้ที่ต้องการการพักพิงก่อนกลับบ้านและส่งเสริมธุรกิจบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง

๓.๖.๓ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุและเทคโนโลยีทางการแพทย์ในการฟื้นฟูและส่งเสริมสุขภาพ

๓.๖.๔ พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ โดยเฉพาะการปรับสภาพแวดล้อม ระบบขนส่งสาธารณะ อาคารสถานที่ และที่อยู่อาศัยให้เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ

๓.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

๓.๗.๑ สร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว อาทิ การใช้สื่อเพื่อส่งเสริมคุณค่าของครอบครัว และพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้สมาชิกได้ติดต่อสื่อสารกัน

๓.๗.๒ กำหนดมาตรการให้ครอบครัวที่เปราะบางสามารถดูแลสมาชิกได้ อาทิ การเข้าถึงบริการภาครัฐ และการให้ผู้สูงอายุหรือผู้มีประสบการณ์สาขาวิชาชีพต่างๆ ในชุมชนร่วมเป็นผู้ดูแลสมาชิก

๓.๗.๓ ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้ รวมทั้งร่วมกับชุมชนในการวิจัยเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาพื้นที่

๓.๗.๔ ส่งเสริมผู้เผยแพร่ศาสนาให้ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามคำสอนของศาสนา และเร่งฟื้นฟูศรัทธาให้สถาบันศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจและที่ยึดเหนี่ยวของคนในสังคม

๓.๗.๕ สนับสนุนให้ผู้ผลิตสื่อนำเสนอข้อมูลบนหลักจรรยาบรรณสื่อมวลชน และสร้างกระแสเชิงบวกแก่สังคม

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๑.๒ เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง

๑.๓ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

๒.๑.๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

๒.๑.๓ เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี

๒.๒.๒ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini coefficient) ด้านรายได้ลดลงเหลือ ๐.๔๑ เมื่อสิ้นสุดแผน

๒.๒.๓ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด เพิ่มขึ้น

๒.๒.๔ สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ ๖.๕ ณ สิ้นแผนฯ

๒.๒.๕ สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนที่สุดลดลง

๒.๒.๖ อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ ๙๐ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวยุติธรรมทางเศรษฐกิจสังคมและระหว่างพื้นที่

๒.๒.๗ สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้น และความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่และภูมิภาคลดลง

๒.๒.๘ สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐) และที่เข้าร่วมกองทุนการออมแห่งชาติต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

๒.๒.๙ ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่ลดลง

๒.๒.๑๐ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๑ สัดส่วนครัวเรือนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๒ ดัชนีชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้นในทุกภาค

๒.๒.๑๓ มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ

๓.๑.๑ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยไม่ถูกจำกัดศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย

๓.๑.๒ จัดบริการด้านสุขภาพให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมายฯ ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล โดยรัฐจัดให้มีกลไกช่วยเหลือและสนับสนุนสวัสดิการชุมชนที่ครอบคลุมการช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อให้ประชากรกลุ่มเป้าหมายฯ เข้าถึงบริการจากสถานพยาบาลของรัฐในพื้นที่ได้

๓.๑.๓ สร้างโอกาสการมีที่ดินของตนเอง และการยกระดับรายได้ โดยรัฐเข้าไปสนับสนุนการมีที่ดินทำกินอย่างยั่งยืนในรูปแบบที่ครบวงจร รวมถึงการพัฒนาทักษะความชำนาญการจัดสรรเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพ การขยายโอกาสในการเข้าถึงข่าวสาร

๓.๑.๔ กำหนดนโยบายการคลังเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มคนที่มีรายได้น้อยให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๓.๑.๕ เพิ่มการจัดการสวัสดิการสังคมให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดอย่างเพียงพอและเหมาะสม อาทิ การเพิ่มเบี้ยคนพิการและเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ยากจนให้เพียงพอที่จะดำรงชีพได้ การสนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปลอดภัยให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมือง

๓.๒ กระจ่ายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓.๒.๑ ส่งเสริมให้มีการกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้นระหว่างพื้นที่ โดย (๑) สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรครูมีการกระจายตัวอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (๒) สร้างระบบความรับผิดชอบ (Accountability) ของการจัดการศึกษา โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามาประกอบการประเมินผลครูและโรงเรียน (๓) ขยายการจัดการศึกษาทางไกลโดยใช้โครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลและขาดแคลนครูผู้สอน

๓.๒.๒ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนา ระบบส่งต่อผู้ป่วยตั้งแต่ระดับชุมชนไปสู่ระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น พร้อมทั้งนำเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการแก้ปัญหาการขาดแคลนแพทย์เฉพาะทางในพื้นที่ห่างไกล

๓.๒.๓ เร่งรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้แรงงานนอกระบบตระหนักถึงประโยชน์ของการสร้างหลักประกันในวัยเกษียณและประโยชน์จากระบบประกันสังคม รวมถึงการขยายความครอบคลุมของสวัสดิการด้านการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อยเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ในทุกพื้นที่

๓.๒.๔ ส่งเสริมและจัดหาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมให้ประชากรกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก - เยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อให้เข้าถึงบริการของรัฐและโอกาสทางสังคมได้อย่างเท่าเทียม

๓.๒.๕ ปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งกฎหมาย กฎ ระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม

๓.๓ เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

๓.๓.๑ สร้างและพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงในชุมชนให้มีขีดความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา มีจุดยืนทางความคิด มีธรรมาภิบาลในการบริหารและพัฒนาชุมชน

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัย และการถ่ายทอดองค์ความรู้ในชุมชนเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในพื้นที่และการต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างการจัดการความรู้ในชุมชน

๓.๓.๓ พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน การส่งเสริมการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายอุตสาหกรรม (Cluster) ในพื้นที่กับเศรษฐกิจชุมชน การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษารวมถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยว

๓.๓.๔ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์การการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้านตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงการการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓.๓.๕ สนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ บริการ และการจัดการทรัพยากรในชุมชน

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ดังนี้

๑.๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว

๑.๑.๒ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่

๑.๑.๓ เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม และสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๑.๔ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงินการคลัง และพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ

๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน ดังนี้

๑.๒.๑ เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสินค้าและบริการ

๑.๒.๒ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญ พัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ฐานการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความมั่นคง

๑.๒.๓ เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก

๑.๒.๔ เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้น และสร้างรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่บนฐานของความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๕ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ในการปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มแข็งขึ้น รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

๑.๒.๖ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยรวมทั้งพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ

๑.๒.๗ เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ การค้า และการลงทุน

๑.๒.๘ เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กรการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้สนับสนุนบริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒.๑.๒ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยในช่วงแผนฯ ๑๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ รายได้ต่อหัวไม่ต่ำกว่า ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นแผนฯ ๑๒ และรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕.๐

๒.๒.๒ อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี และอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

๒.๒.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐

๒.๒.๔ ผลผลิตการผลิตของปัจจัยการผลิตไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี ผลผลิตการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๒.๒.๕ อัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ± 0.5 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นแผนฯ ๑๒ ไม่เกินร้อยละ ๕๕ ของ GDP ดุลบัญชีเดินสะพัดไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อ GDP

๒.๒.๖ การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาโครงการ โครงสร้างพื้นฐานเฉลี่ยปีละ ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท

๒.๒.๗ จำนวนการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีประชาชนและผู้ประกอบการที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยโดย IMD เลื่อนไปอยู่ในกลุ่ม ๑ ใน ๒๕ ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด

๒.๒.๙ อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓, ๔.๕ และ ๖ ต่อปี ตามลำดับ

๒.๒.๑๐ รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๕,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือนในปี ๒๕๖๔ พื้นที่การทำเกษตรกรรมยังยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๑ จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศจำนวน ๑๕ พื้นที่

๒.๒.๑๒ รายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาท อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (The Travel & Tourism Competitiveness Index: TTCI) ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐

๒.๒.๑๓ สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ๑๒

๒.๒.๑๔ อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงินปรับตัวดีขึ้น คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก สัดส่วนการกู้เงินนอกระบบลดลง เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น ๒๐๐ ครั้ง/ปี/คน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม

๓.๑.๑ การพัฒนาด้านการคลัง

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงาน โครงการ การจัดสรรงบประมาณการบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณของประเทศ

๒) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐและขยายฐานภาษีให้ครอบคลุม ผู้มีงานทำในระบบที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีมีการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีที่ถูกต้องและครบถ้วน

๓) ใช้เครื่องมือทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเพื่อเป็นช่องทางการเพิ่มรายได้ภาครัฐ

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

๕) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจทั้งระบบและฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจ ที่มีปัญหาฐานะการเงิน และพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๑.๒ การพัฒนาภาคการเงิน

๑) เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุน

๒) ขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน โดยการสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงของระบบสถาบันการเงินทั้งระบบ

๓) พัฒนานวัตกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทการเปลี่ยนแปลง

๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสถียรภาพของสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้เป็นกลไกที่สนับสนุนดำเนินนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สร้างความเสี่ยงทางการคลัง

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

๓.๒.๑ การพัฒนาภาคการเกษตร

๑) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งจัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่ทำได้ ค้ำครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการรวบรวม คัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์กรรมพืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่น

๒) สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิต วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้าพัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

๓) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ โดยพัฒนาระบบมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ ขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

๔) เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตรโดยเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการตลาด วิจัยพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในกระบวนการผลิต สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ บริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบครบวงจร พัฒนากลไกจัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร สร้างความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศเพื่อนบ้าน

๕) ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ควบคุมการใช้สารเคมีเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๖) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร สร้างบุคลากรด้านการเกษตร ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย

๓.๒.๒ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

๑) พัฒนาต่อ ยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยยกระดับศักยภาพของอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้สำคัญของประเทศ ในปัจจุบันให้มีการใช้เทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าเพื่อผลิตสินค้าที่รองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภค สร้างระบบกลไกและเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความร่วมมือของภาคธุรกิจ ในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนการกระจายการลงทุนไปยังภูมิภาคต่างๆ ของประเทศและในภูมิภาคอาเซียน ส่งเสริมการสร้างและพัฒนาตลาดสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพ

๒) วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต โดยวางแผนและพัฒนากำลังคนรองรับอุตสาหกรรมอนาคต พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีรองรับอุตสาหกรรมอนาคต สนับสนุนให้มีการศึกษาเชิงลึกเพื่อกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เอื้อให้เกิดอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต

๓.๒.๓ การพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว

๑) เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการที่มีศักยภาพทั้งฐานบริการเดิมและฐานบริการใหม่เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง โดยพัฒนาศักยภาพของฐานบริการเดิมให้เติบโตอย่างเข้มแข็ง ยกย่องฐานธุรกิจบริการใหม่ที่มีแนวโน้มขยายตัวและมีศักยภาพในการเติบโต สร้างกลไกการขับเคลื่อนภาคบริการที่เป็นเอกภาพ

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ โดยส่งเสริมการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้มีความทันสมัย จัดทำและบังคับใช้มาตรฐานด้านการท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาอย่างครบวงจร โดย ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการกีฬา

๓.๒.๔ การพัฒนาภาคการค้าและการลงทุน

๑) ส่งเสริมการทำตลาดเชิงรุกเพื่อเพิ่มความต้องการบริโภคสินค้าภายในประเทศและการส่งออกสินค้าไทย

๒) พัฒนาการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้ได้มาตรฐานสากล ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ รวมถึงการพัฒนาระบบประกันความเสี่ยงภัย

๓) สนับสนุนผู้ประกอบการลงทุนในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และนาพณิชยอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเพิ่มผลิตภาพในการค้าและการประกอบธุรกิจ

๔) ส่งเสริม SMEs โดย สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่มีจิตวิญญาณในการเป็นผู้ประกอบการที่มีทักษะในการทำธุรกิจ สร้างสังคมผู้ประกอบการ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์ของ SMEs ในลักษณะห่วงโซ่มูลค่าและการเชื่อมโยงกับธุรกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งการสร้างโอกาสในการออกไปดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ

๕) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนในประเทศและการลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ โดยการส่งเสริมการลงทุนในประเทศควรให้ความสำคัญกับ พัฒนากลไกการคุ้มครองการลงทุนและการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับเอกชน ลดอุปสรรค ขั้นตอนการเคลื่อนย้ายแรงงานโดยการลดระยะเวลาการรายงานตัวของแรงงานต่างด้าวในส่วนของการส่งเสริมการลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีหน่วยงานหลักในการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะใน CLMV จัดทำมาตรการส่งเสริมและให้สิทธิประโยชน์การลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ สนับสนุนปัจจัยอำนวยความสะดวกการลงทุน โดยการส่งเสริมบริการป้องกันความเสี่ยงทางการค้า ส่งเสริมการเพิ่มสาขาธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ

๖) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎ ระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน ตลอดจนการดำเนินธุรกิจของ SMEs

๗) พัฒนาระบบทรัพย์สินทางปัญญา โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๑.๒ สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ

๑.๓ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น

๑.๔ พัฒนาศักยภาพในลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ การรักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ เพื่อการอนุรักษ์ ป่าเศรษฐกิจ และป่าชายเลน ลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐและจัดที่ดินทำกินให้ผู้อยากไร้โดยให้ สิทธิร่วม

๒.๑.๒ สร้างความมั่นคง และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินให้มีประสิทธิภาพ บริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบปัญหาจากการขาดแคลนน้ำ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภค ป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๒.๑.๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน และระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

๒.๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านต่างๆ หรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

๒.๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก ๑.๕๓ ล้านไร่ เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่ พื้นที่ปลูกและฟื้นฟูป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ จำนวนชนิดพันธุ์และประชากรของสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์

๒.๒.๓ แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (โครงการ One Map) ที่แล้วเสร็จมีการประกาศใช้ และจำนวนพื้นที่จัดที่ดินทำกินให้ชุมชน

๒.๒.๔ มีระบบประปาหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน

๒.๒.๕ กลุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ๒๕ กลุ่มน้ำ มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำกับปริมาณน้ำต้นทุน และมีการแปลงไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

๒.๒.๖ ประสิทธิภาพการใช้น้ำในพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น

๒.๒.๗ ประสิทธิภาพของการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภคเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ พื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้งมีแนวโน้มลดลง

๒.๒.๙ พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่

๒.๒.๑๐ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และกากอุตสาหกรรมอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง

๒.๒.๑๑ คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักที่อยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๒ คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตหมอกควันได้รับการแก้ไขและมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๒.๑๓ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน คมนาคมขนส่งลดลงภายในปี ๒๕๖๓ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ของการปล่อยในกรณีปกติ

๒.๒.๑๔ ต้นทุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วย (บาทต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) มีแนวโน้มลดลง

๒.๒.๑๕ แผนปฏิบัติการการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรายสาขาที่จำเป็น เช่น การจัดการน้ำ เกษตร สาธารณสุข และป่าไม้

๒.๒.๑๖ การจัดตั้งกลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนด้านการเงิน เทคโนโลยีและการเสริมสร้างศักยภาพ

๒.๒.๑๓ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภาคเกษตรและการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยงภัย

๒.๒.๑๔ สักส่วนของพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ

๒.๒.๑๕ จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ค่าใช้จ่ายในการชดเชยผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัยซ้ำซากลดลง

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๓.๑.๑ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้เพื่อสร้างสมดุลธรรมชาติ

๓.๑.๒ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๓.๑.๓ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขการบุกรุกที่ดิน

๓.๑.๔ ปกป้องทรัพยากรทางทะเลและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

๓.๑.๕ วางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน

๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

๓.๒.๑ เร่งรัดการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.

๓.๒.๒ เร่งรัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในระดับลุ่มน้ำอย่างบูรณาการ ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ

๓.๒.๓ ผลักดันกระบวนการ SEA มาใช้เป็นเครื่องมือนำเสนอทางเลือกในการตัดสินใจระดับนโยบาย แผน และแผนงาน ที่เหมาะสมกับศักยภาพของกลุ่มน้ำ

๓.๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำต้นทุนและระบบกระจายน้ำให้ดีขึ้น

๓.๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและการจัดสรรน้ำต่อหน่วยในภาคการผลิตให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้น

๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

๓.๓.๑ เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการขยะตกค้างสะสมในพื้นที่วิกฤต ผลักดันกฎหมายและกลไกเพื่อการคัดแยกขยะ สนับสนุนการแปรรูปเป็นพลังงาน ใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้เกิดการลดปริมาณขยะรวมทั้งสร้างวินัยคนในชาติเพื่อการจัดการขยะอย่างยั่งยืน

๓.๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤตและลุ่มน้ำสำคัญอย่างครบวงจร โดยลดการเกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

๓.๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควันไฟป่าในเขตภาคเหนือและภาคใต้

๓.๓.๔ ปรับปรุงกฎหมายและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๑ ส่งเสริมการผลิตและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๒ สนับสนุนการผลิตภาคการเกษตรไปสู่เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

๓.๔.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

๓.๔.๔ สร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนไปสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

๓.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๑ จัดทำและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องๆ ให้สามารถรองรับพันธกรณีระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๒ พัฒนามาตรการและกลไกเพื่อสนับสนุนการลดก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน

๓.๕.๓ ส่งเสริมภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ และ อปท. ให้มีการจัดเก็บและรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓.๕.๔ เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนาทาง วทน. เพื่อสนับสนุนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๕ สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักและการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคส่วนต่างๆ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๓.๖.๑ บูรณาการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน บูรณาการการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน ทั้งระดับชาติ จังหวัด

๓.๖.๒ เสริมสร้างขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมและการรับมือภัยพิบัติ

๓.๖.๓ พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน

๓.๖.๔ พัฒนาระบบการฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัย

๓.๖.๕ ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการจัดการภัยพิบัติ

๓.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาคาซังด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๗.๑ ปรับปรุงกลไกและกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพทุกขั้นตอน

๓.๗.๒ ผลักดันการนำแนวทางการประเมิน SEA ให้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

๓.๗.๓ สร้างจิตสำนึกความตระหนัก และปรับปรุงกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓.๗.๔ ทบทวนแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๗.๕ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและชุมชนเพื่อสร้างพลังร่วม

๓.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

โดยผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน แสวงหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่ง ข้ามพรมแดน การบริหาร

จัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติและการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ

๑.๒ เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๑.๓ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ

๑.๔ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ

๒.๑.๒ สังคมมีความสมานฉันท์ ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกัน ได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๒.๑.๓ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีโอกาสในการศึกษา และการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

๒.๑.๔ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

๒.๑.๕ ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคาม ทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๒.๑.๖ แผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ จำนวนกิจกรรมเทิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์เพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ จำนวนกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริเพิ่มขึ้น

๒.๒.๓ ดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองลดลง (ดัชนีสันติภาพโลกของ The Institute for Economics and Peace: IEP)

๒.๒.๔ จำนวนผู้เสียชีวิตจากความขัดแย้งภายในประเทศลดลง (ดัชนีสันติภาพโลก)

๒.๒.๕ จำนวนกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคงเพิ่มขึ้น

- ๒.๒.๖ มูลค่าความเสียหายและจำนวนการก่อเหตุร้ายที่มีมูลเหตุจากความไม่สงบลดลง
- ๒.๒.๗ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อคนและจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๘ จำนวนกิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนทุกศาสนาร่วมดำเนินการเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๙ ดัชนีความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น (ดัชนีสันติภาพโลก)
- ๒.๒.๑๐ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามข้ามชาติลดลง
- ๒.๒.๑๑ จำนวนเหตุการณ์การกระทำผิดกฎหมายทางทะเลลดลง
- ๒.๒.๑๒ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง
- ๒.๒.๑๓ ระยะเวลาในการระดมสรรพกำลังเมื่อเกิดภัยคุกคาม
- ๒.๒.๑๔ อันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก (ดัชนีความเสี่ยงของโลกของ WEF)
- ๒.๒.๑๕ อันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์/ต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก (ดัชนีความปลอดภัยภัยไซเบอร์ของโลกของ International Telecommunication Union: ITU)
- ๒.๒.๑๖ จำนวนแผนงานด้านความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและสร้างไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๓.๑.๑ สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความหวงแหน และธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญ มีการนำแนวทางพระราชดำริไปเผยแพร่และพัฒนา พร้อมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อปกป้องรักษาและป้องกันการกระทำที่มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อสถาบันหลักของชาติ

๓.๑.๒ เสริมสร้างความปรองดองของคนในชาติและมีกลไกในการตรวจสอบและพัฒนา ภาคการเมือง โดยปลูกฝังค่านิยมและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางความคิดและอุดมการณ์ทางการเมือง ภายใต้สิทธิและหน้าที่ตามระบอบประชาธิปไตยและคำนึงถึงความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติอย่างแท้จริง

๓.๑.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกระบวนการสันติสุข แนวทางสันติวิธี และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ บนพื้นฐานความแตกต่างทางอัตลักษณ์และชาติพันธุ์ เพื่อจัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรงตามยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” พร้อมทั้งสร้างโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจและความเป็นธรรม

๓.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๓.๒.๑ พัฒนาศักยภาพและความพร้อมของกองทัพในการป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของประเทศโดยพัฒนากำลังพลให้มีความรู้ความสามารถและมีความพร้อมในการปฏิบัติได้ทันเหตุการณ์มีอาวุธ

ยุทธโรปกรณ์ ยุทธภัณฑ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เหมาะสม เพียงพอ พร้อมสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยและการแก้ไขปัญหาสำคัญอื่นๆ ของชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๒ พัฒนาระบบงานด้านการข่าวที่มีประสิทธิภาพ มีกลไกเสริมสร้างความร่วมมือ พัฒนาศักยภาพ ศึกษาวเคราะห์แนวโน้มภัยคุกคาม รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลด้านการข่าวที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและต่างประเทศอย่างเป็นระบบ ให้มีความพร้อมในการสนับสนุนข้อมูลเพื่อเตรียมการรับมือภัยคุกคามด้านความมั่นคงทั้งในประเทศและในระดับนานาชาติ

๓.๒.๓ มีระบบเตรียมพร้อมและกลไกเผชิญเหตุที่มีประสิทธิภาพให้พร้อมในการปฏิบัติ ทั้งในยามปกติและในสถานการณ์วิกฤติ ทั้งจากภัยคุกคามด้านความมั่นคงและจากสาธารณภัยขนาดใหญ่ที่กลไกปกติ ไม่สามารถรองรับได้ โดยมีแผนปฏิบัติการและมีการฝึกทดสอบปฏิบัติในทุกระดับอย่างเหมาะสม

๓.๒.๔ พัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการและเตรียมความพร้อมในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่ทั้งในระยะก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และระยะหลังเกิดภัย พร้อมทั้งจัดทำระบบการจัดการความรู้ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลตั้งแต่ระดับชาติ ระดับจังหวัด ถึงระดับชุมชน

๓.๒.๕ พัฒนาระบบรวบรวมและเชื่อมโยงข้อมูลด้านการก่อการร้ายทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกประเทศเพื่อเป็นข้อมูลในการติดตามวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ด้านการต่อต้านการก่อการร้ายและภัยคุกคามความมั่นคง ควบคู่กับการพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมให้มีประสิทธิภาพและรองรับการปฏิบัติงานทุกภาคส่วน

๓.๒.๖ พัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยเสริมสร้างการวิจัยและพัฒนาควบคู่ไปกับการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และมิตรประเทศในการสร้างองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาอาวุธยุทธโรปกรณ์และยุทธภัณฑ์ พร้อมทั้งส่งเสริมนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศโดยหน่วยงานภาครัฐ

๓.๒.๗ ดำเนินบทบาทเชิงรุก และใช้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งระดับภูมิภาคและพหุภาคี เพื่อปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของไทย ตลอดจนเสริมสร้างขีดความสามารถแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศและร่วมมือในการรับมือกับภัยคุกคามด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ อาทิ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การก่อการร้าย การโยกย้ายถิ่นฐาน การลักลอบเข้าเมือง การค้ามนุษย์ ความมั่นคงด้านไซเบอร์ ภัยพิบัติ โรคระบาด โรคติดต่อร้ายแรง โรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำและสถานการณ์ฉุกเฉินทางสาธารณสุขอื่นๆ

๓.๒.๘ สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ เพื่อป้องกันการสูญเสียดินแดนและภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น เขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชายแดนระหว่างประเทศ

๓.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๓.๓.๑ ดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างสมดุล เพื่อเอื้อต่อการส่งเสริมและรักษาผลประโยชน์และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน อาเซียน และนานาชาติในการแลกเปลี่ยนข้อมูลการข่าว และการร่วมกันดำเนินการเชิงรุกเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาและลดผลกระทบจากภัยคุกคาม ทั้งปัญหาข้ามชาติ ปัญหาท้าทายด้านความมั่นคงระหว่างประเทศและสาธารณภัยขนาดใหญ่

๓.๓.๒ เสริมสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และส่งเสริมความร่วมมือในการบริหารจัดการความมั่นคงตามแนวชายแดน เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาที่มีอยู่และส่งเสริมให้ชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นชายแดนแห่งความร่วมมือ โดยพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงพื้นที่ชายแดน ป้องกันการลักลอบเข้าเมือง การตรวจคนเข้าเมืองการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและการสร้างความสัมพันธ์ระดับประชาชน

๓.๓.๓ พัฒนาระบบการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลด้านไซเบอร์ให้มีความมั่นคงปลอดภัย และกำกับดูแลระบบการส่งข้อมูลส่วนบุคคลข้ามแดนไปต่างประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๓.๓.๔ สร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายในประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ ในการวางระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม โรคและภัยสุขภาพที่ได้มาตรฐานสากล มีความพร้อมในการติดตาม วิเคราะห์ และประเมินแนวโน้มสถานการณ์เพื่อเตรียมการรับมือ การจัดระบบบริหารจัดการป้องกันไม่ให้โรคและภัยสุขภาพมีการแพร่ระบาด ตลอดจนการฟื้นฟูเยียวยาภายหลังเหตุการณ์กลับสู่ภาวะปกติ

๓.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล

๓.๔.๑ เสริมสร้างความร่วมมือในการรักษาความมั่นคงทางทะเลทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นที่อ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเล รวมทั้งพัฒนาความร่วมมือในการแสวงหาและใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบและกลไกการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยในทะเลให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเลให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๓.๔.๒ แก้ไขปัญหาการแย่งชิงทรัพยากร โดยรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเล คุ้มครอง ปกป้อง และรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลจากการกระทำผิดกฎหมายในทะเล และวิกฤติทางทะเล พัฒนากลไกในทางปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ให้มีความทันสมัยและเป็นสากล ให้เกิดเอกภาพและระบบการบริหารจัดการที่ดีในการดำเนินงานด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลในภาพรวมของประเทศ รวมทั้งบูรณาการการใช้ทรัพยากรและการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๔.๓ พัฒนาสร้างการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของทะเล การใช้ประโยชน์จากทะเลอย่างมีจิตสำนึกรับผิดชอบและมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมทางทะเล รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ทางทะเลและการสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในอนาคต

๓.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาด้านอื่นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๓.๕.๑ ปรับปรุงระบบติดตาม เฝ้าระวัง ศึกษา วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ด้านความมั่นคง การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ สถานะแวดล้อมด้านความมั่นคง พิสูจน์ทราบและคาดการณ์ภัยคุกคามเพื่อเสนอแนะแผนป้องกันความเสียหายและการเตือนภัยที่อาจเกิดขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน และลด

ผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในกรณีที่จะก่อภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศ โดยใช้กลไกระดับชาติเพื่อเชื่อมโยงกลไกอื่นๆ ในการร่วมกันพิจารณาเมื่อมีสถานการณ์ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงให้สามารถกำหนดแนวทางแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ พัฒนากลไกด้านความมั่นคงและระบบการขับเคลื่อนแผนงานต่างๆ ให้พร้อมรับสถานการณ์ทั้งระดับชาติและระดับพื้นที่ โดยสร้างเครือข่ายการสนับสนุน ทั้งด้านนโยบาย องค์ความรู้และการสร้างกลไกขับเคลื่อนแผนงานด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง โดยให้มีความเชื่อมโยงและตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล พร้อมทั้งสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนงานและการจัดสรรงบประมาณด้านความมั่นคงแบบบูรณาการให้มีความชัดเจน ควบคู่ไปกับการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน (ประชาธิรัฐ) ในการกำหนดและขับเคลื่อนแผนงานด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล
- ๑.๒ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้
- ๑.๓ เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- ๑.๔ เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ
- ๒.๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.๑.๓ เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น
- ๒.๑.๔ ลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

๒.๒ ตัวชี้วัด

- ๒.๒.๑ อันดับประสิทธิภาพภาครัฐ จัดทำโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
- ๒.๒.๒ อันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ จัดทำโดยธนาคารโลก อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
- ๒.๒.๓ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐต่องบประมาณรายจ่ายประจำปีลดลง

๒.๒.๔ สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเพิ่มขึ้น

๒.๒.๕ ขี้อร้องเรียนและคดีเกี่ยวกับการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง

๒.๒.๖ ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒.๒.๗ จำนวนคดีที่รัฐดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิดซึ่งต้องชดเชยความเสียหายลดลง

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

๓.๑.๑ กำหนดภารกิจ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น ให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อน

๓.๑.๒ ปรับปรุงกลไกการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีลักษณะบูรณาการ สามารถส่งเสริมกระบวนการผลิตและการให้บริการของภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๑.๓ กำหนดหลักการและแนวทางในการยุบเลิกภารกิจหรือปรับลดหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค

๓.๑.๔ พัฒนาบุคลากรและปฏิรูประบบบริหารจัดการกำลังคนภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ

๓.๑.๕ จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจในระยะยาวให้มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้

๓.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ

๓.๒.๑ แก้ไขพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้ส่งเสริมการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการและงบประมาณเชิงพื้นที่

๓.๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาระดับพื้นที่ให้เชื่อมโยงตั้งแต่ระดับชุมชนถึงระดับจังหวัด

๓.๒.๓ กำหนดโครงสร้างและลำดับความสำคัญของแผนงานในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๔) และนโยบายรัฐบาล

๓.๒.๔ ปรับปรุงระบบติดตามประเมินผลให้สามารถวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และผลกระทบของการดำเนินงาน

๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๓.๑ ปรับรูปแบบและวิธีการดำเนินการของภาครัฐให้มีความร่วมมือกันระหว่างรัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม ในลักษณะแบบประชารัฐ

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้มีการแข่งขันในผลงานการจัดบริการสาธารณะของรัฐ

๓.๓.๓ จัดให้มีกระบวนการและช่องทางการสื่อสารกับประชาชนในรูปแบบที่หลากหลาย

๓.๓.๔ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยการวางระบบสารสนเทศการจัดการแบบออนไลน์ในการประเมินความก้าวหน้า

๓.๓.๕ ปรับรูปแบบการให้บริการของรัฐจากระบบเดิมไปสู่การให้บริการประชาชนผ่านระบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบ

๓.๓.๖ สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานกลางของศูนย์ข้อมูลภาครัฐผ่านระบบเครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ (Government Information Network : GIN)

๓.๓.๗ ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่ภาครัฐจัดเก็บในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถเข้าถึง นำไปใช้ประโยชน์และต่อยอดได้

๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔.๑ ทบทวนการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ท้องถิ่นให้ชัดเจนตามศักยภาพและความพร้อมของท้องถิ่น

๓.๔.๒ สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พัฒนารูปแบบการจัดการบริการสาธารณะให้หลากหลายให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

๓.๔.๓ กำหนดกระบวนการสรรหาหรือแต่งตั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งในราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นมาตรฐาน

๓.๔.๔ เพิ่มความคล่องตัวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔.๕ ปรับปรุงระบบบริหารจัดการรายได้และเงินอุดหนุนของท้องถิ่น

๓.๔.๖ สร้างความโปร่งใสในการจัดทำและบริหารงบประมาณของท้องถิ่น

๓.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓.๕.๑ ปลุกฝังให้คนไทยไม่โกง

๓.๕.๒ ป้องกันการทุจริต

๓.๕.๓ ปราบปรามการทุจริต

๓.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๓.๖.๑ ปฏิรูปกฎหมายให้ทันสมัย

๓.๖.๒ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านคมนาคมขนส่งและการค้า จัดตั้ง/ปรับปรุงองค์กรกำกับดูแลการประกอบกิจการขนส่ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน

๑.๒ เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน

๑.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการบริการ โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้ทั่วถึงในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม ส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม พัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลแก่ผู้ใช้บริการ

๑.๔ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการ โครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราการสูญเสียน้ำในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปา

๑.๕ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม : เพื่อลดความเข้มการใช้พลังงาน (Energy Intensity: EI) และลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ

๒.๑.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่ง : เพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าทางราง และทางน้ำและเพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองรวมทั้ง ขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานคร และ ท่าอากาศยานในภูมิภาคให้เพียงพอกับความต้องการ

๒.๑.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ : เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โลจิสติกส์ และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้า ระบบ NSW ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้กระดาษอย่างสมบูรณ์ บุคลากรโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพสูงขึ้น การขนส่งสินค้าผ่านเข้า - ออก ผ่านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทางหลักมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๑.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายและลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า

๒.๑.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศและสร้างผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้นพัฒนาระบบความมั่นคงปลอดภัยทาง ไซเบอร์ให้มีประสิทธิภาพมาตรฐานสากลรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์

๒.๑.๖ การพัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา) เพื่อขยายกำลังการผลิตน้ำประปาและกระจายโครงข่ายการให้บริการน้ำประปาให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และบริหารจัดการลดน้ำสูญเสียนในระบบส่งน้ำและระบบจำหน่ายน้ำ

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อ GDP ลดลงจาก ๘.๒๒ เป็น ๗.๗๐ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท

๒.๒.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ลดลงจากร้อยละ ๑๔ เป็นร้อยละ ๑๒ ของ GDP ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าต่ำกว่าร้อยละ ๓ ของ GDP

๒.๒.๓ สัดส่วนปริมาณขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศเพิ่มจากร้อยละ ๑.๔ เป็นร้อยละ ๔ และสัดส่วนปริมาณขนส่งสินค้าทางน้ำต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒ เป็นร้อยละ ๑๕

๒.๒.๔ สัดส่วนของผู้ใช้ระบบรถไฟฟ้าต่อปริมาณการเดินทางในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลจากร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๑๕

๒.๒.๕ ความสามารถรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพฯ และภูมิภาค เพิ่มขึ้นเป็น ๑๒๐ และ ๕๕ ล้านคนต่อปี

๒.๒.๖ อันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้าดีขึ้น

๒.๒.๗ จำนวนธุรกรรมการให้บริการนำเข้าส่งออกด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นร้อยละ ๑๐๐

๒.๒.๘ ปริมาณสินค้าที่ผ่านเข้า - ออกด่านชายแดนที่สำคัญเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

๒.๒.๙ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๕๔ เป็นร้อยละ ๑๓.๓๔

๒.๒.๑๐ สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าลดลงจากร้อยละ ๖๕ เป็นร้อยละ ๔๗

๒.๒.๑๑ อันดับความพร้อมใช้ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (NRI) ดีขึ้น

๒.๒.๑๒ จำนวนหมู่บ้านที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๐ เป็นมากกว่าร้อยละ ๘๕

๒.๒.๑๓ จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย

๒.๒.๑๔ จำนวนหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๔๗ เป็นมากกว่าร้อยละ ๘๐

๒.๒.๑๕ จำนวนครัวเรือนในเขตนครหลวงได้รับบริการน้ำประปาร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๖๑ และจำนวนครัวเรือนในเขตภูมิภาค/เทศบาลได้รับบริการน้ำประปาครอบคลุมมากกว่าร้อยละ ๘๐ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๖ จำนวนหมู่บ้านทั่วประเทศได้รับบริการน้ำสะอาดร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๗ อัตราน้ำสูญเสียในระบบส่งและจำหน่ายน้ำในเขตนครหลวงน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ และเขตภูมิภาค/เทศบาลน้อยกว่าร้อยละ ๒๕

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

๓.๑.๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟขนาด ๑ ม. เป็นโครงข่ายหลักประเทศ พัฒนาโครงข่ายรถไฟความเร็วสูงขนาดทางมาตรฐาน (Standard Gauge) อย่างน้อย ๑ เส้นทาง พัฒนาพื้นที่เมือง ตามแนวเส้นทาง ศึกษาแผนที่นำทาง (Road Map) ปรับเปลี่ยนไปใช้รถจักรไฟฟ้าแทนรถจักรดีเซล จัดทำมาตรฐานระบบรถไฟและระบบรถไฟฟ้า พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการโลจิสติกส์

๓.๑.๒ พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองที่เหมาะสมกับขนาดเศรษฐกิจและสังคม เร่งพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการให้บริการและปรับเส้นทางเดินรถโดยสารสาธารณะ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในสถานีให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาพื้นที่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสนับสนุนการเดินทางที่ไม่ใช้เครื่องยนต์ในเขตเมือง (Non-Motorized Transport: NMT)

๓.๑.๓ พัฒนาโครงข่ายทางถนน โดยรักษา/ยกระดับคุณภาพโครงข่ายถนนในปัจจุบันและขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณจราจรตามความเหมาะสมในพื้นที่ พัฒนาโครงข่ายทางพิเศษ/ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองในพื้นที่ชายแดนและประตูการค้าหลักนำเทคโนโลยีระบบการขนส่งและจราจรอัจฉริยะมาใช้ในการควบคุมและสั่งการจราจร

๓.๑.๔ พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ โดยเร่งพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและดอนเมืองตามแผนแม่บทให้แล้วเสร็จภายในช่วงแผนฯ ๑๒ จัดทำแผนการใช้ประโยชน์และแผนการบำรุงรักษาท่าอากาศยานในภูมิภาค ศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานที่มีศักยภาพแห่งอื่น ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการท่าอากาศยาน พัฒนาโครงสร้างและการจัดการห้วงอากาศให้มีความสามารถในการรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศที่เพียงพอต่อการเติบโตทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๓.๑.๕ พัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ โดยปรับปรุงการใช้ประโยชน์ท่าเรือภูมิภาคที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานให้สามารถสนับสนุนการเดินทางและขนส่งเชื่อมโยงทางน้ำภายในประเทศกับดูแลการให้บริการของภาคเอกชนผู้รับสัมปทานในท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังให้เป็นไปตามสัญญาสัมปทาน

๓.๒ การสนับสนุน การพัฒนาระบบขนส่ง

๓.๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมอุตสาหกรรมทางรางโดยปรับปรุงกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างระบบรถไฟฟ้าและเครื่องกล รถไฟฟ้า และรถจักร ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน

๓.๒.๒ พัฒนาการบริหารสาขาขนส่ง เร่งจัดตั้งกรมการขนส่งทางราง พัฒนาขีดความสามารถองค์กร กำกับดูแลการขนส่งทางอากาศและการขนส่งทางน้ำ เร่งพิจารณาโครงสร้างอัตราค่าโดยสารร่วม (Common Fare) ระบบขนส่งสาธารณะเพื่อจูงใจให้ประชาชนใช้ระบบขนส่งสาธารณะเพิ่มขึ้น พิจารณากลไกการสนับสนุนทางการเงินเพื่อชดเชยผลการดำเนินงานขาดทุนของผู้ให้บริการ (Operator) ขนส่งสาธารณะ

๓.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๓.๓.๑ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ให้ได้มาตรฐานสากลและสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทาน

๓.๓.๒ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการอำนวยความสะดวกทางการค้าโดยการจัดตั้งหน่วยงานบริหารจัดการส่วนกลางของระบบ National Single Window (NSW)

๓.๓.๓ พัฒนาคุณภาพบุคลากรและวางแผนจัดการกำลังคนด้านโลจิสติกส์ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ

๓.๓.๔ บริหารจัดการระบบติดตามประเมินผลการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ

๓.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

๓.๔.๑ พัฒนามาตรการสนับสนุน ปรับปรุงโครงสร้างราคาพลังงาน และบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกภาคส่วน รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีประหยัดพลังงานเพื่อนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๔.๒ สร้างความมั่นคงทางพลังงานโดยกระจายประเภทเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าส่งเสริมการให้บริการขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อแก่บุคคลที่สาม (TPA)

๓.๔.๓ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

๓.๔.๔ ปรับปรุง/พัฒนาการกำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานให้ขึ้นไปตามกฎระเบียบอย่างเหมาะสมรวมทั้งกำหนดโครงสร้างราคาพลังงานให้สะท้อนต้นทุนและเป็นธรรมกับทุกภาคส่วน

๓.๔.๕ ส่งเสริมไทยเป็นศูนย์กลางการซื้อขายพลังงานเพิ่มโอกาสในการพัฒนาพลังงานในภูมิภาคอาเซียน

๓.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๓.๕.๑ พัฒนา/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

๓.๕.๓ ส่งเสริมนวัตกรรม การวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีอวกาศของไทย

๓.๕.๔ สร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยจัดตั้งศูนย์การเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber security international council)

๓.๕.๕ ปรับปรุงกฎ/ระเบียบเพื่อสนับสนุนการพัฒนากิจการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ

๓.๖ การพัฒนาระบบน้ำประปา

๓.๖.๑ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓.๖.๒ การบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๓.๖.๓ ลดอัตราน้ำสูญเสียในเชิงรุกควบคู่กับการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของระบบประปาทั่วประเทศ

๓.๖.๔ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารกิจการประปา โดยแยกบทบาทของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแลการประกอบกิจการประปาที่เป็นเอกภาพ และหน่วยงานให้บริการควบคู่กับการออกกฎหมายการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการประปาในภาพรวมของประเทศที่มีเอกภาพให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๒

๘) ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย

๑.๒ เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑.๓ เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๔ เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ

๒.๑.๒ เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ของ GDP

๒.๒.๒ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ เพิ่มขึ้น ๓๐:๓๐

๒.๒.๓ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสม องค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และระบบมาตรฐาน เพิ่มขึ้น ๕๕ : ๒๕ : ๒๐

๒.๒.๔ จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๒.๕ อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

๒.๒.๖ ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ที่ถูกลำไ้ใช้ในการสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์ให้กับภาคการผลิตและบริการ และภาคธุรกิจ มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของผลงานทั้งหมด

๒.๒.๗ มูลค่าการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๒.๒.๘ นวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑ เท่าตัว

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

๓.๑.๑ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง อาทิ กลุ่มอาหารและเกษตร การแพทย์ สิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ โดยจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและต่อเนื่องสำหรับการต่อยอดงานวิจัยเชิงลึกเพื่อสร้างนวัตกรรมตลอดห่วงโซ่การวิจัย และให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในขั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง (Pilot Plant) เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๓.๑.๒ ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ได้แก่ เทคโนโลยีทางการแพทย์ครบวงจร เทคโนโลยีชีวภาพ (ยาชีววัตถุ เกษตรพันธุศาสตร์ อาหารแปรรูป เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ พลังงานทางเลือก) หุ่นยนต์และเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ ยานยนต์สมัยใหม่ (รถยนต์ไฟฟ้า รถยนต์ Hybrid) ระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และเทคโนโลยีระบบรางและการบิน โดยให้ความสำคัญกับการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน (Public Private Partnership : PPP) หรือการเข้าครอบครอง/รับช่วงต่อในเทคโนโลยีใหม่ที่มีความน่าจะเป็นไปได้ในตลาดโลกผ่านกลไกกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย กองทุนพัฒนาผู้ประกอบการเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จะจัดตั้งขึ้น และ/หรือภาครัฐเป็นผู้ลงทุนหลักในเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงการพัฒนาในลักษณะวิศวกรรมย้อนกลับ ตลอดจนการกำหนดให้โครงการลงทุนขนาดกลางและขนาดใหญ่ของประเทศต้องเชื่อมโยงกับการส่งเสริมการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในประเทศ

๓.๑.๓ ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อาทิ เทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยี เพื่อผู้พิการ เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุ เทคโนโลยีทางการแพทย์ (ยาและวัคซีน อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์) โดยอาศัยกลไกการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันการวิจัย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนหรือชุมชน

๓.๑.๔ เร่งรัดการถ่ายทอดผลงานวิจัยและพัฒนา และเทคโนโลยีสู่เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผ่านกลไกเครือข่ายสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยมีนักถ่ายทอดเทคโนโลยีมืออาชีพเข้ามาช่วยดำเนินการ

๓.๑.๕ พัฒนาตลาดเทคโนโลยีและนวัตกรรมไทยโดยใช้กลไกระบบบัญชีนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ไทยที่นำไปสู่การจัดซื้อจัดจ้างได้อย่างแท้จริงเพื่อเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศและทดแทนการนำเข้า

๓.๑.๖ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องมาตรฐานสากล สามารถนำไปสู่การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มได้ รวมถึงมีฐานข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญาที่สะดวกต่อการเข้าถึงใช้งานง่าย และสืบค้นได้ทั่วโลก เพื่อประกอบการวิเคราะห์และติดตามเทคโนโลยี

๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)

๓.๒.๑ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรมกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ภาครัฐ และภาคสังคมหรือชุมชน โดยปรับ กฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรค รวมทั้งมีมาตรการจูงใจ อาทิ ปรับกฎระเบียบให้สามารถสนับสนุนทุนวิจัยในภาคเอกชน การส่งเสริมให้เอกชนรับจ้างทำวิจัยของภาครัฐได้ และการร่วมทุนในการพัฒนาเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดดบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมรับความเสี่ยงและร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย

๓.๒.๒ ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย โดยมีมาตรการจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ กองทุน

มาตรการภาษี เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อให้ภาคการผลิตและบริการมุ่งสร้างนวัตกรรมในธุรกิจและองค์กรเพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน

๓.๒.๓ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจเกิดใหม่และ SMEs ที่ต้องการพัฒนาหรือทำธุรกิจฐานเทคโนโลยี และเพิ่มช่องทางการเข้าถึงนักวิจัยและทรัพยากรวิจัยของสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย รวมทั้งการเข้าถึงบริการทางเทคโนโลยีต่างๆ ได้โดยง่ายและสะดวก

๓.๒.๔ สร้างบรรยากาศและสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ลงสู่พื้นที่และชุมชน ทั้งการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การจัดให้มีเวทีหรือช่องทางการพัฒนาและแสดงออกของนักคิดและนักสร้างสรรค์ และเสริมสร้างต้นแบบ (Role Model) ที่เหมาะสม รวมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานนวัตกรรมและตัวอย่างความสำเร็จในวงกว้างอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งใจให้มีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๒.๕ รมรณรงค์ปลูกฝังวัฒนธรรมการวิจัยและค่านิยมการเคารพสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งวิธีคิดของคนในสังคมให้ใช้หลักตรรกะในการตัดสินใจ ผ่านทางสื่อและกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมการดำเนินงานให้ความรู้และบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่

๓.๓ พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๓.๓.๑ ด้านบุคลากรวิจัย

๑) เร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM (วิทยาศาสตร์ (Science: S) เทคโนโลยี (Technology: T) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering: E) และคณิตศาสตร์ (Mathematics: M)) ด้วยการสร้างสิ่งจูงใจ สร้างแรงบันดาลใจ สนับสนุนทุนการศึกษา ฯลฯ เพื่อเพิ่มจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM Education) ในสถานศึกษา รวมทั้งเร่งผลิตกำลังคนและครูวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพ

๒) เร่งสร้างนักวิจัยมืออาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิศวกรรมการผลิตขั้นสูง แพทย์ศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ข้อมูล (Data Scientist) นักออกแบบ และในสาขาที่ขาดแคลนและสอดคล้องกับการเติบโตของอุตสาหกรรมเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ไม่ว่าจะเป็นนักบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรม นักถ่ายทอดเทคโนโลยี นักประเมินผล และบุคลากรด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยพัฒนาเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพที่ชัดเจน และพัฒนาตลาดรองรับงานสำหรับบุคลากรวิจัย ด้วยการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้โครงการลงทุนขนาดกลางและขนาดใหญ่ จะต้องมีการทำวิจัยรองรับการดำเนินโครงการ

๓) พัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี เข้าใจตลาดและรูปแบบการทำธุรกิจ และการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งเข้าถึงและเข้าใจความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ โดยใช้หลักการตลาดนำงานวิจัย เพื่อให้สามารถประเมินความคุ้มค่าในการลงทุนวิจัย และได้งานวิจัยที่มีคุณค่าในเชิงเศรษฐกิจและสังคม

๔) ดึงดูดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัย และนักวิทยาศาสตร์ในต่างประเทศที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยให้มาทำงานในสถาบันวิจัยของภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนาของประเทศและใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและภาคบริการในการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ

๓.๓.๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑) ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการวิจัยเพื่อรองรับเทคโนโลยีสำคัญๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ อาทิ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีกราฟีน (Graphene) เทคโนโลยีทางการศึกษา เทคโนโลยีที่รองรับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างประชากรและเพิ่มคุณภาพชีวิต (เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุและผู้พิการ) เทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร เทคโนโลยีการขนส่งและโลจิสติกส์ เทคโนโลยีด้านพลังงานสีเขียว เทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอวกาศ ตลอดจนมีการพัฒนาข้อมูลดัชนีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และฐานข้อมูลงานวิจัยที่ทันสมัยสะดวกต่อการเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย

๒) ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยสนับสนุนให้เกิดการลงทุนจัดตั้งศูนย์วิจัยพัฒนา ส่งเสริมให้มีความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยและพัฒนา ร่วมกับหน่วยงานวิจัย/นักวิจัยทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศูนย์วิจัยพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ สนับสนุนการแปลงนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นอุทยานธุรกิจวิทยาศาสตร์ เร่งพัฒนาและประชาสัมพันธ์อุทยานวิทยาศาสตร์และสถาบันวิจัยให้เป็นกลไกช่วยแก้ไขปัญหาให้ภาคการผลิตและบริการ และเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันระหว่างภาควิชาการกับภาคเอกชน และภาคสังคม

๓) ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการคุณภาพและมาตรฐาน และระบบมาตรวิทยาแห่งชาติเร่งยกระดับและส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์วิเคราะห์ทดสอบ/สอบเทียบ/ห้องปฏิบัติการของภาคเอกชนให้ได้มาตรฐานสากล ผ่านการจูงใจในรูปแบบที่เหมาะสม

๔) เร่งสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มศักยภาพของภาครัฐ ทั้งการเข้าถึงและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ และการเข้าถึงข้อมูลของภาครัฐโดยสาธารณะ ตลอดจนการพัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐาน และแอปพลิเคชันภาครัฐ

๕) สนับสนุนเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ และหลากหลายเพื่อเป็นกลไกระดมทุน อาทิ ระบบเงินร่วมลงทุน กองทุน การระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์

๖) สนับสนุนให้เกิดการทำงานและแบ่งปันทรัพยากรด้านอุปกรณ์ เครื่องมือและห้องปฏิบัติการทดลองระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน

๗) ผลักดันและเร่งรัดให้มีกฎหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยในเชิงพาณิชย์ เพื่อให้ผู้รับทุนสนับสนุนของรัฐได้รับสิทธิความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนำไปถ่ายทอดสู่ภาคการผลิตและบริการได้อย่างคล่องตัว

๓.๓.๓ ด้านการบริหารจัดการ

๑) ส่งเสริมการปรับโครงสร้างและบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการดำเนินงาน ทั้งหน่วยงานกำหนดนโยบาย หน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัย หน่วยงานวิจัยหลัก และหน่วยงานปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ

๒) ปรับระบบการบริหารจัดการงบประมาณสู่การจัดสรรตามแผนงาน/โครงการ (Program Based Budgeting) เพื่อให้เกิดการบูรณาการแผนงาน/โครงการและงบประมาณระหว่างหน่วยงานต่างๆ และพัฒนาไปสู่การจัดสรรตามผลงาน (Performance Based Budgeting) โดยมีกลยุทธ์ต่อยอดไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้หรือกลยุทธ์การยุติที่เหมาะสม

๓) จัดให้มีระบบประเมินความสามารถด้านนวัตกรรมของสถาบันวิจัย ทั้งด้านการสร้างความสามารถทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านการบริหารจัดการ และด้านอื่นๆ รวมถึงการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยสำคัญของประเทศ โดยมีการรายงานผลต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง

๔) สนับสนุนการจัดทำ Technology Roadmap และแผนปฏิบัติการวิจัยและนวัตกรรมรายสาขา เพื่อจัดลำดับกิจกรรมวิจัยและพัฒนาสำหรับอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีเป้าหมายที่ต้องพัฒนารายสาขา อาทิ สาขาการเกษตร สาขาอุตสาหกรรม สาขาการท่องเที่ยว สาขากีฬา

๕) สนับสนุนให้มีการทำวิจัยที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่เพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนาของท้องถิ่น และนำงานวิจัยไปช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มและแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ภาคชุมชนและสังคม

๖) ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนและพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเชิงลึก ผ่านทางกลไกที่มีอยู่ อาทิ สมัชชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม เพื่อให้เป็นที่รวมของผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และศาสตร์อื่นๆ ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ และส่งเสริมการทูตวิทยาศาสตร์เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมทั้งในเชิงนโยบายและการนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับประเทศต่างๆ

๘) ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น
- ๑.๒ เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม
- ๑.๓ เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

๑.๔ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น
- ๒.๑.๒ เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม
- ๒.๑.๓ พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒.๑.๔ เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

๒.๒ ตัวชี้วัด

- ๒.๒.๑ ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวระหว่างภาคลดลง
- ๒.๒.๒ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาคลดลง
- ๒.๒.๓ เมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๔ ค่าเฉลี่ยสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักบริเวณมาบตาพุดไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน
- ๒.๒.๕ ข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบการในพื้นที่ลดลง
- ๒.๒.๖ มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
- ๒.๒.๗ สถานประกอบการที่จดทะเบียนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่เพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๓.๑.๑ ภาคเหนือ : พัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง

๑) พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวบริการสุขภาพและการศึกษาที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

๒) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้แนวคิดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๓) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คืนความอุดมสมบูรณ์สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของภาคเหนือที่เร็วกว่าระดับประเทศ ๑๐ ปี

๓.๑.๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง

๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๓) ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และกีฬาสู่นานาชาติ

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕) พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ในพื้นที่ต้นน้ำของจังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา

๓.๑.๓ ภาคกลาง : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ

๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของฐานอุตสาหกรรมเดิมและส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมแห่งอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่

๒) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความทันสมัยและเป็นสากล

๓) ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและ ภาพลักษณ์ที่ได้มาตรฐานสากล

๔) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำแก้ไขปัญหาความขัดแย้งการใช้น้ำในภาคตะวันออก และส่งเสริมการทำแหล่งกักเก็บน้ำขนาดเล็กกระจายในพื้นที่การเกษตรของภาคกลางตอนบนเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง

๓.๑.๔ ภาคใต้ : พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒) ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เชื่อมโยงรวมทั้งชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๓) พัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจเฉพาะ

๔) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค และพื้นที่ได้รับ ผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดนครศรีธรรมราชและสงขลา

๓.๒ การพัฒนาเมือง

๓.๒.๑ แนวทางการพัฒนาหลัก

๑) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อการใช้งานของคน ทุกกลุ่มในสังคมอย่างเท่าเทียม เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

๒) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

๓) พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

๔) รักษาอัตลักษณ์ของเมืองและสร้างคุณค่าของทรัพยากรเพื่อกระจายรายได้ให้คนในท้องถิ่น

๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมือง

๓.๒.๒ แนวทางการพัฒนาเมืองสำคัญ

๑) ส่งเสริมกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการติดต่อธุรกิจระหว่างประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการศึกษา การบริการด้านการแพทย์และสุขภาพระดับนานาชาติที่พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีในการสื่อสารและระบบคมนาคมมาตรฐานสูง

๒) พัฒนาเมืองปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และสมุทรสาคร) ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการบริการธุรกิจและการพาณิชย์ ศูนย์กลางการขนส่งและ โลจิสติกส์ ศูนย์บริการด้านสุขภาพ และการศึกษาและเมืองที่อยู่อาศัย

๓) พัฒนาเมืองเชียงใหม่และเมืองพิษณุโลกให้เป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ ธุรกิจ สุขภาพ การศึกษา และธุรกิจด้านดิจิทัล

๔) พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา

๕) พัฒนาเมืองภูเก็ตและเมืองหาดใหญ่ให้เป็นเมืองนำอยู่และเอื้อต่อการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม

๖) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญและบริเวณเมืองชายแดน ที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้เคียงพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๓.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

๓.๓.๑ พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

๑) เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลักให้เกิดผลในทางปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม

๒) สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๓) เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเลเชื่อมโยงอ่าวไทยฝั่งตะวันออกและตะวันตก

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

๕) กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่

๓.๓.๒ พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๑) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๒) สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๓) ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับ ประโยชน์จากการพัฒนา

๔) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม

๑๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

๑.๒ เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

๑.๓ เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่าง ๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

๒.๑.๒ ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

๒.๑.๓ ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้

๒.๑.๔ ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ ความสำเร็จของไทยในการผลักดันให้เกิดโครงข่ายความเชื่อมโยงทางด้าน โลจิสติกส์ที่ครอบคลุมทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ภายในภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวก ลดระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่ง

๒.๒.๒ ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดน ในอนุภาครุ่มแม่น้ำโขง (Cross Border Transport Agreement: CBTA) ณ ด้านชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๒.๓ ดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทย ในดัชนีการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index)

๒.๒.๔ มูลค่าสินค้าขั้นกลางที่ผ่านด่านชายแดนระหว่างประเทศ

๒.๒.๕ มูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๖ มูลค่าการบริการของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๗ ปริมาณการขนส่งสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๙ มูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๑๐ กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ได้รับการปรับปรุงให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการผลิต การลงทุน และบริการ

๒.๒.๑๑ มูลค่าการให้ความช่วยเหลือของไทยในอนุภูมิภาคและภูมิภาค

๒.๒.๑๒ ความสำเร็จของโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๑๓ ความก้าวหน้าในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ขยายความร่วมมือทางการค้า และการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

๓.๒ พัฒนาคือความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบ ความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๓.๒.๑ พัฒนาคือความเชื่อมโยงตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนให้มีความต่อเนื่องและเป็นโครงข่ายที่สมบูรณ์

๓.๒.๒ พัฒนารูปแบบและบริการการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

๓.๒.๓ ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๔ พัฒนาศูนย์กลางการในธุรกิจการขนส่งและบริการ โลจิสติกส์

๓.๒.๕ เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดนเขตเศรษฐกิจชายแดนตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

๓.๓ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

๓.๓.๑ สนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนร่วมระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านและส่งเสริมการค้าและการบริการชายแดน

๓.๓.๒ ผลักดันให้เกิดการบูรณาการแผนการพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อผลประโยชน์ด้านความมั่นคงและการสร้างเสถียรภาพของพื้นที่

๓.๔ ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย

๓.๔.๑ พัฒนาผู้ประกอบการ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓.๔.๒ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๓.๔.๓ พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและการสนับสนุนการดำเนินงาน โดยกลไกสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ

๓.๔.๔ สนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๓.๕ เปิดประตูการค้าและพัฒนาคือความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๓.๖ สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

๓.๖.๑ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ

๓.๖.๒ เพิ่มบทบาทนำของไทยในการให้ความช่วยเหลือทางการพัฒนา

๓.๗ เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

๓.๗.๑ รักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่

๓.๗.๒ รักษาคุณภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

๓.๗.๓ ยกระดับมาตรฐานของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานและบรรทัดฐานสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

๓.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง

๓.๙ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

๓.๑๐ ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานครในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๓.๑.๑ แนวคิดและทิศการพัฒนา

ภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นภูมิภาคที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงกรุงเทพมหานคร และเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการระดับกระทรวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษายาบาลที่ดีที่สุด รวมทั้งสถาบันธุรกิจและสถาบันการเงิน ชัยนำของประเทศ ขณะเดียวกันภาคกลางตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็น “อู่ข้าว อู่น้ำ” ของประเทศ และเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมา-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคกลางสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นต้องรักษาความมีชื่อเสียงของกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองชั้นนำระดับโลกต่อไปควบคู่ไปกับการใช้ศักยภาพพื้นฐานด้านความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ และความพร้อมของสถาบันการศึกษาวิจัยในการยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งการเร่งรัดผลักดันเส้นทางลัดโลจิสติกส์เชื่อมโยงทวาย (เมียนมา) กับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้ภาคกลางเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าการขนส่งระหว่างทะเลตะวันตกและทะเลตะวันออกในระยะยาว

๓.๑.๒ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคกลางมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศเนื่องจากเป็นที่ตั้งของ กรุงเทพมหานคร สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษายาบาลที่ดีที่สุด นอกจากนี้ ภาคกลางยังมีแหล่งท่องเที่ยว

ที่มีชื่อเสียง สภาพพื้นที่และระบบชลประทานที่อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ และเป็นพื้นที่แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมา-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก ภาคกลางจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนากรุงเทพฯ กลุ่มมหานครทันสมัยและภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

๓.๑.๓ วัตถุประสงค์

๓.๑.๓.๑ เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองที่มีความทันสมัย และเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยวในลำดับต้นๆ ของโลกตลอดไป

๓.๑.๓.๒ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุขทั้งสุขภาพกาย จิตใจ มีความมั่นคง ด้านอาชีพและรายได้ และมีสภาพแวดล้อมที่ดี

๓.๑.๓.๓ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

๓.๑.๓.๔ เพื่อฟื้นฟูและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุตสาหกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๓.๑.๔ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๓.๑.๔.๑ กรุงเทพฯ ได้รับการจัดลำดับเป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตชั้นนำในโลกดีขึ้น

๓.๑.๔.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น

๓.๑.๔.๓ รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๓.๑.๔.๔ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

๓.๑.๔.๕ มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

๓.๑.๔.๖ คุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีนตอนล่างอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓.๑.๔.๗ ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น

แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวทางการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งแต่ละเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจนหนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดยกำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชนกำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนากภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชิงของ-เชิงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบบรณการ เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้าทนการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๕ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และ ร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับ อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาภัยน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน

โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ เพื่อพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและใหม่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ (ฉบับเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑) ได้จัดทำขึ้น บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคมทั้ง ๔ จังหวัด ทุกชั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูลการประเมิน ศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม กลยุทธ์ ตัวชี้วัด แผนงาน และโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ จึงได้กำหนด ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ

- ๑) เป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม และพลังงานทดแทนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ๒) เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและใหม่

๓) เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic กระจายสินค้าในภูมิภาคและการค้าชายแดน
 ๔) เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและได้ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์
 “แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ใหม่ และการท่องเที่ยวอารยธรรมของ” เป็น
 “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่อเกี่ยวอารยธรรม Logistic และ การค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”
 เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารตามมาตรฐานสากลสู่ครัวโลก
๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวอารยธรรม และใหม่ เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน
๓. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
และประเทศอาเซียน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์๓๐ประเด็นหลัก ๘๕ แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง

(Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย ๕ ประเด็น หลัก ๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย ๘

ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง

(Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก

๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑. ด้านเกษตร	๑.๑ แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร ๑.๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
๒. ด้านอุตสาหกรรม	๒.๑ แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่ออุตสาหกรรม ๒.๒ กำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต (Bio - plastic, etc.) ๒.๓ การเพิ่มขีดความสามารถให้ SME และ OTOP สู่สากล ๒.๔ การลงทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาเพิ่มมูลค่า
๓. การท่องเที่ยวและบริการ	๓.๑ แผนที่การจัดกลุ่มเมืองท่องเที่ยว ๓.๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเข้าสู่รายได้ ๒ ล้านบาทต่อปี ๓.๓ ไทยเป็นศูนย์กลาง medical Tourism ของภูมิภาค
๔. โครงสร้างพื้นฐาน	๔.๑ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน ๔.๒ การลงทุนการให้บริการและใช้ประโยชน์ ICT ๔.๓ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน

๕. พลังงาน	๕.๑ นโยบายการปรับโครงสร้างการใช้และราคาพลังงานที่เหมาะสม ๕.๒ การลงทุนเพื่อความมั่นคงของพลังงานและพลังงานทดแทน ๕.๓ การเชื่อมโยงแหล่งพลังงานและผลิตพลังงานทางเลือกในอาเซียน
๖. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภูมิภาค	๖.๑ การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ และการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ๖.๒ แก้ไข กฎหมาย กฎระเบียบ รองรับประชาคมอาเซียน ๖.๓ ขับเคลื่อนการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมทวาย และ Eastern seaboard ๖.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน	๗.๑ การปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน (๑๐๐ ดัชนีชี้วัด) ๗.๒ การพัฒนาการสร้าง Brand ประเทศไทย เป็น Modern Thailand
๘. การวิจัยและพัฒนา	๘.๑ ขับเคลื่อนค่าใช้จ่ายด้าน R & D เป็นร้อยละ ๑ ของ GDP ๘.๒ Talent Mobility การใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้าน S & T ๘.๓ การใช้ประโยชน์ Regional Science Parks ๘.๔ การขับเคลื่อนข้อริเริ่มกระบวนกรบความร่วมมืออาเซียน
๙. การพัฒนาพื้นที่และ เมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาส จากอาเซียน	๙.๑ การพัฒนาเมืองหลวง ๙.๒ การพัฒนาเมืองเกษตร ๙.๓ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม ๙.๔ การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว ๙.๕ การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ ๙.๖ การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ ๙.๗ การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน ๙.๘ ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่ศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑๐. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๑๐.๑ ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตร เทคโนโลยีการดูแลเด็กก่อนและการใช้ ICT ในระบบการศึกษา เช่น แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น) ๑๐.๒ พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๑. การยกระดับคุณภาพชีวิตและมาตรฐานบริการ สาธารณสุข	๑๑.๑ การจัดระบบบริการ กำลังพล และงบประมาณ ๑๑.๒ การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ๑๑.๓ สร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๑๒. การจัดสวัสดิการสังคม และการดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๑๒.๑ การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส ความเท่าเทียมคุณภาพชีวิต ๑๒.๒ กองทุนสตรี
๑๓. การสร้างโอกาสและ รายได้แก่วิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม	๑๓.๑ กองทุนตั้งตัวได้ ๑๓.๒ กองทุนหมู่บ้าน

(SMEs) และเศรษฐกิจชุมชน	๑๓.๓ โครงการ sml ๑๓.๔ โครงการรับจำนำสินค้าเกษตร
๑๔. แรงงาน	๑๔.๑ การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ๑๔.๒ การจัดการแรงงานต่างด้าว ๑๔.๓ การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบตามกฎหมายอย่างทั่วถึงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๕. ระบบยุติธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ	๑๕.๑ การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
๑๖. การต่อต้าน การคอร์รัปชัน สร้างธรรมาภิบาลและความโปร่งใส	๑๖.๑ การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม ๑๖.๒ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน
๑๗. การสร้างองค์ความรู้ เรื่อง อาเซียน	๑๗.๑ ภาคประชาชน ๑๗.๒ ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ ๑๗.๓ บุคลากรภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก ๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑๘. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อความยั่งยืน	๑๘.๑ พัฒนาตัวอย่างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๐ แห่ง เพื่อความยั่งยืน
๑๙. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)	๑๙.๑ การประหยัดพลังงาน ๑๙.๒ การปรับกฎระเบียบ (เช่น green building code) ๑๙.๓ ส่งเสริมการดำเนินงาน CSR เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
๒๐. นโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม	๒๐.๑ ระบบภาษีสิ่งแวดล้อม ๒๐.๒ การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวในภาครัฐ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๒๑. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการบริหารจัดการน้ำ	๒๑.๑ การปลูกป่า ๒๑.๒ การลงทุนด้านการบริหารจัดการน้ำ ๒๑.๓ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาเซียน
๒๒. การเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ	๒๒.๑ การป้องกันผลกระทบและปรับตัว (mitigation and adaptation) ๒๒.๒ การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๒๓. กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย	๒๓.๑ ปรับกรอบแนวทางระบบกฎหมายของประเทศ ๒๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและองค์กร ๒๓.๓ ปรับปรุงระเบียบ ข้อกฎหมายที่เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ

๒๔. การปรับโครงสร้างระบบราชการ	๒๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงานของ ภาครัฐด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ๒๔.๒ ป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน ๒๔.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e - service
๒๕. การพัฒนากำลังคน ภาครัฐ	๒๕.๑ บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบันเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต ๒๕.๒ พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
๒๖. การปรับโครงสร้างภาษี	๒๖.๑ ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒๗. การจัดสรรงบประมาณ	๒๗.๑ พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายรัฐบาล
๒๘. การพัฒนาสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๒๘.๑ สํารวจสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน ๒๘.๒ บริหารจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๒๙. การแก้ไขปัญหาความมั่นคง จังหวัดชายแดน ภาคใต้ และเสริมสร้างความมั่นคงในอาเซียน	๒๙.๑ ประสานบูรณาการงานรักษาความสงบและส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายใต้กรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ๒๙.๒ การเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน
๓๐. การปฏิรูปการเมือง	๓๐.๑ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

๑.๓ THAILAND ๔.๐

รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งมั่นในการนำ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” หรือ “ไทยแลนด์ ๔.๐” มาใช้เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดักที่กำลังเผชิญ ทั้ง ๑) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) ๓) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) เป้าหมายเพื่อนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านโมเดลนี้

ก่อนหน้านี้จะมีการพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ นั้น ไทยเริ่มก้าวสู่โมเดลไทยแลนด์ ๑.๐ หลังจากเริ่มต้นพัฒนาภาคเกษตรกรรม แล้วจึงค่อยปรับมาสู่ไทยแลนด์ ๒.๐ การลงทุนอุตสาหกรรมเบาที่มุ่งเน้นแรงงานราคาต่ำ เช่น สิ่งทอ อาหาร และมาสู่ ไทยแลนด์ ๓.๐ มุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งการพัฒนาของประเทศไทยใน ๓ ช่วงแรกนั้น ไทยมีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง ๙% ต่อปี แต่มาถึงจุดหนึ่งหลังปี ๒๕๔๐ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น ๓-๔% ต่อปี

เหตุผลสำคัญเพราะไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน และไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง แรงงานไม่ได้มีทักษะจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส ซึ่งในช่วงนี้รัฐบาลต้องการก้าวกระโดดข้ามหุบเหว ซึ่งต้องใช้ความกล้าหาญทางการเมือง และต้องใช้พลังที่เรียกว่าพลังประชารัฐในการขับเคลื่อนไทยแลนด์ ๔.๐

๓ กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์

กลไกดังกล่าว ประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทยความพยายามในการก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

๒) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งที่เกิดขึ้น

โดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทยประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัต การเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักรายได้ต่ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทยการหลุดออกจากกับดักรายได้ต่ำที่ไม่สมดุลของการพัฒนาระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม

โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

ทั้ง ๓ กลไกขับเคลื่อน “ประเทศไทย ๔.๐” ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมากโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะถอดกับดักรายได้จากการดึงเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมา และต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการตลาด และการเชื่อมโยงสู่ประเทศในสังคมอาเซียน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สภาพแวดล้อมน่าอยู่ มุ่งสู่การบริหารจัดการที่ดี”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพ

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๒) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- ๓) การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ๔) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข
- ๕) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคม

๑. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาด้านสาธารณสุข
๒. ร้อยละของจำนวนเด็ก เยาวชน และประชาชน ที่เข้ารับการศึกษ
๓. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมทางศาสนา อนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
๕. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมด้านกีฬานันทนาการ
๖. ร้อยละของจำนวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในกิจกรรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๗. จำนวนครั้งในการสนับสนุนกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๘. ร้อยละของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๑. ร้อยละของครัวเรือนมีรายได้พอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. จำนวนครัวเรือนได้รับบริการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ อย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพ

๑. จำนวนประชาชนที่เข้ามารับบริการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๒.๖ กลยุทธ์

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

ตำบลกวางโจน มีจุดเด่นและจุดแข็ง คือ มีการเกษตรที่เป็นฐานหลักที่สามารถรองรับวิกฤตเศรษฐกิจได้ เป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ และมีภูมิประเทศและอากาศรวมทั้งสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร ฉะนั้น ด้วยสภาพพื้นที่ของตำบลกวางโจน ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยที่เอื้อต่างๆ จึงเหมาะแก่การทำการเกษตร จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของตำบลกวางโจน

เพิ่มขีดความสามารถทางการเกษตรทั้งข้าว อ้อย

เพื่อเป็นสินค้าเศรษฐกิจภายในตำบล นำส่งสู่จังหวัด และต่างจังหวัดทั่วประเทศ

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

แผนพัฒนามีหลายระดับ ทั้งระดับชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ล้วนต้องมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายของรัฐบาล ตลอดจนแผนพัฒนาระดับภาค และนโยบายของส่วนราชการ ฯลฯ และยังคงสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของท้องถิ่น นอกจากนี้แผนพัฒนาแต่ละระดับก็ยังมียุทธศาสตร์ที่รับผิชอบที่แตกต่างกันไปในการส่งเสริมสนับสนุน การจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การบูรณาการแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องเชื่อมโยงเป็นกระบวนการในภาพรวมของประเทศ โดยการบูรณาการแผนพัฒนาท้องถิ่นเชื่อมโยงสู่แผนพัฒนาระดับชาติ เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงของระบบแผนจากระดับชาติ สู่ระดับหน่วยงานและระดับพื้นที่ พบว่าแผนพัฒนาระดับท้องถิ่น เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่สู่ระดับประเทศ โดยนำความต้องการของทุกภาคส่วนมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาดังแต่ว่าระดับพื้นที่ ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด จนถึงระดับชาติ อีกทั้งแผนพัฒนาท้องถิ่นยังเป็นภาพสะท้อนให้เห็นตัวตนและศักยภาพของแต่ละท้องถิ่นชัดเจนมากขึ้น โดยใช้แผนพัฒนาอำเภอเป็นกลไกในการเชื่อมโยงประสานและสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ที่จะนำปัญหาความต้องการของประชาชนไปสู่รัฐบาล ดังปรากฏตามแผนภาพต่อไปนี้ จะเห็นได้ว่า กลไกการเชื่อมโยงในการบูรณาการแผนดังกล่าว เป็นการเชื่อมโยงแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อส่งให้อำเภอเข้าไปบูรณาการเป็นแผนพัฒนาอำเภอ และส่งต่อไปบูรณาการเป็นแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และส่งต่อไปบูรณาการเป็นแผนพัฒนาระดับประเทศต่อไป

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand Analysis) Global และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์สภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านๆ ของ

ท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสถานะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weak = W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่โอกาส(Opportunity = O) และอุปสรรค (Threat = T) เป็นเครื่องมือ

๑. ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

๑.๑ จุดแข็ง (Strength = S) ในภาพรวมของตำบลกวางโจน ประกอบด้วย

- (๑) มีพื้นที่เหมาะสมในการทำการเกษตร สามารถเพาะปลูกพืชได้หลายชนิด เช่น ข้าว อ้อย พริก ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ข้าวโพด ส้มโอ และพืชผักผลไม้อื่น ๆ
- (๒) ผู้บริหาร ผู้นำชุมชน มีความเข้มแข็ง ประชาชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (๓) ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๔) แผนพัฒนามีความชัดเจน มีการบูรณาการจัดทำแผน การทำงานร่วมกับหน่วยงานส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
- (๕) เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และสามารถแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว
- (๖) มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน
- (๗) มีสถานบริการด้านสาธารณสุขในพื้นที่ จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกวางโจน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบัวพักเกวียน
- (๘) มีกลุ่มอาชีพ ได้แก่ กลุ่มข้าวซ้อมมือ กลุ่มทอผ้า กลุ่มจักสาน เป็นต้น
- (๙) สถานศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ในตำบล ที่มีความพร้อมมีศักยภาพในการจัดการศึกษา
- (๑๐) สภาพแวดล้อมยังมีสภาพที่ดีเนื่องจากยังไม่มีอุตสาหกรรมและชุมชนยังไม่หนาแน่น

๑.๒ จุดอ่อน (Weak = W) ในภาพรวมของตำบลกวางโจน ประกอบด้วย

- (๑) แหล่งกักเก็บน้ำไม่เพียงพอต่อปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน
- (๒) ราษฎรยากจนส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้ ปัญหานี้สินของเกษตรกร
- (๓) คนในวัยทำงานคนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองและต่างประเทศ
- (๔) ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- (๕) ขาดการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี การตลาด การบริหารจัดการสินค้าพื้นบ้าน
- (๖) ขาดการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ ขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗) ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการยังไม่มาตรฐานและไม่เพียงพอ

- (๘) ในส่วนของการมีส่วนร่วมในเวทีประชาคมการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ประชาชนบางส่วนยังไม่เข้าพบทบทวนเวทีประชาคม ยังให้ความคิดเห็นประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม
- (๙) อัตราค่าจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน ยังขาดในบางตำแหน่ง ทำให้บุคคลคนเดียวทำงานหลายตำแหน่ง จึงทำให้การทำงานบางอย่างมีความล่าช้าและไม่มีประสิทธิภาพ

๒. ปัจจัยภายนอก (External Factors)

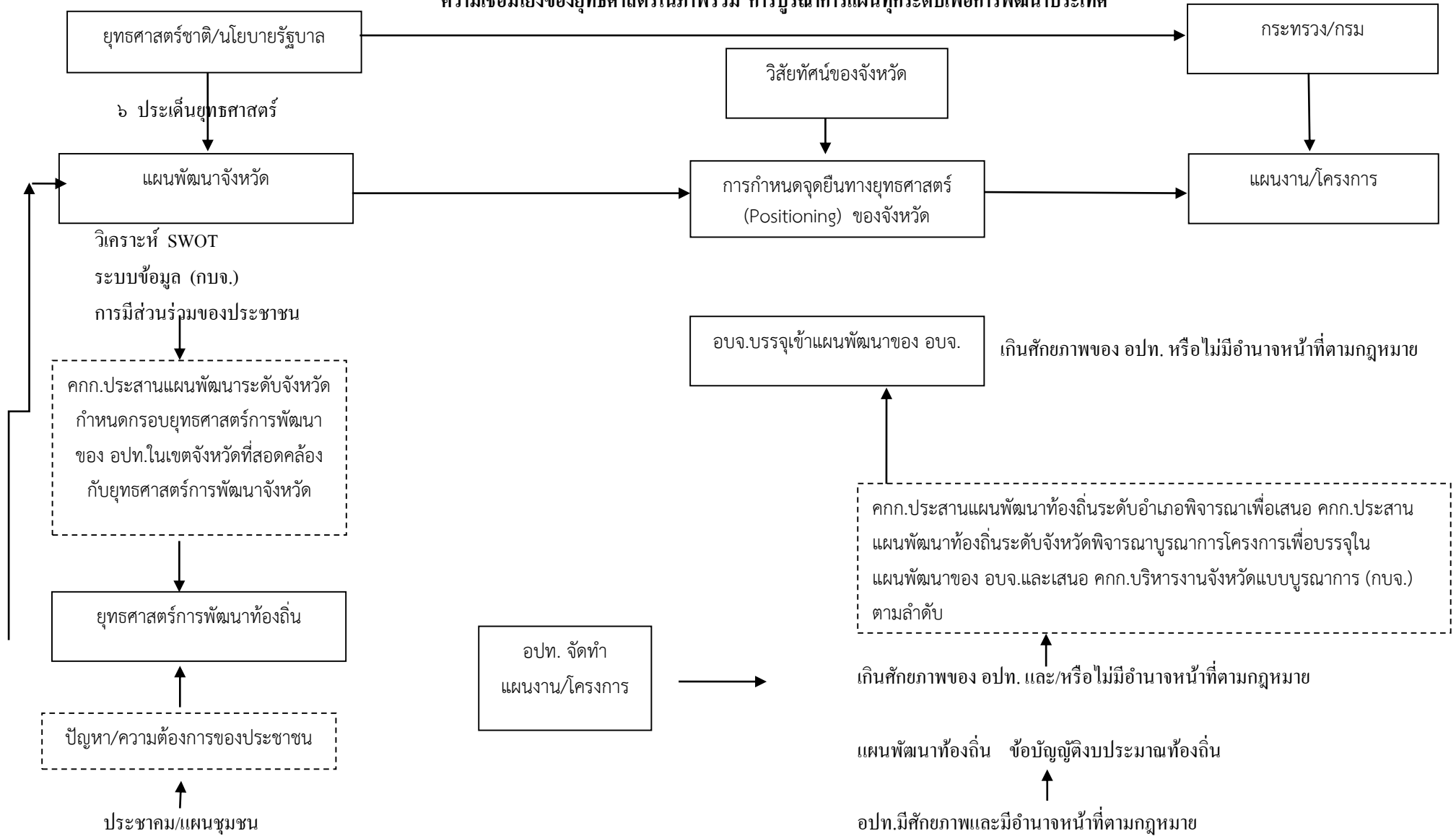
๒.๑ โอกาส(Opportunity = O)

- (๑) รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (๒) ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น
- (๓) รัฐบาลมีนโยบายวางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพ และประชาชนสามารถเข้ารับการรักษายาบาลในหน่วยบริการสาธารณสุขได้สะดวก และเนื่องจากเป็นพื้นที่ไม่ห่างไกล
- (๔) รัฐบาลมีนโยบายดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนถึงการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร
- (๕) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น
- (๖) มีหน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน เข้ามาร่วมส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ของ อบต.

๒.๒ อุปสรรค (Threat = T)

- (๑) สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
- (๒) สภาพภูมิอากาศของโลก ของประเทศ ความเปลี่ยนแปลงจากสภาวะโลกร้อน การเกิดภัยธรรมชาติ ภัยแล้ง วาตภัย สาธารณภัยต่างๆ ที่
- (๓) สื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เข้ามีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน ทำให้กระแสบริโภคนิยมและวัตถุนิยมรุนแรงมากขึ้น ทำลายวิถีชีวิตดั้งเดิมของประชาชน
- (๔) กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน รวมถึงการพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก
- (๕) การถ่ายโอนภารกิจในด้านต่างๆ มีมากขึ้น ทำให้การปฏิบัติงานบางอย่าง เกิดความล่าช้า ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- (๖) ค่าครองชีพสูง
- (๗) ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม การบูรณาการแผนทุกระดับเพื่อการพัฒนาประเทศ

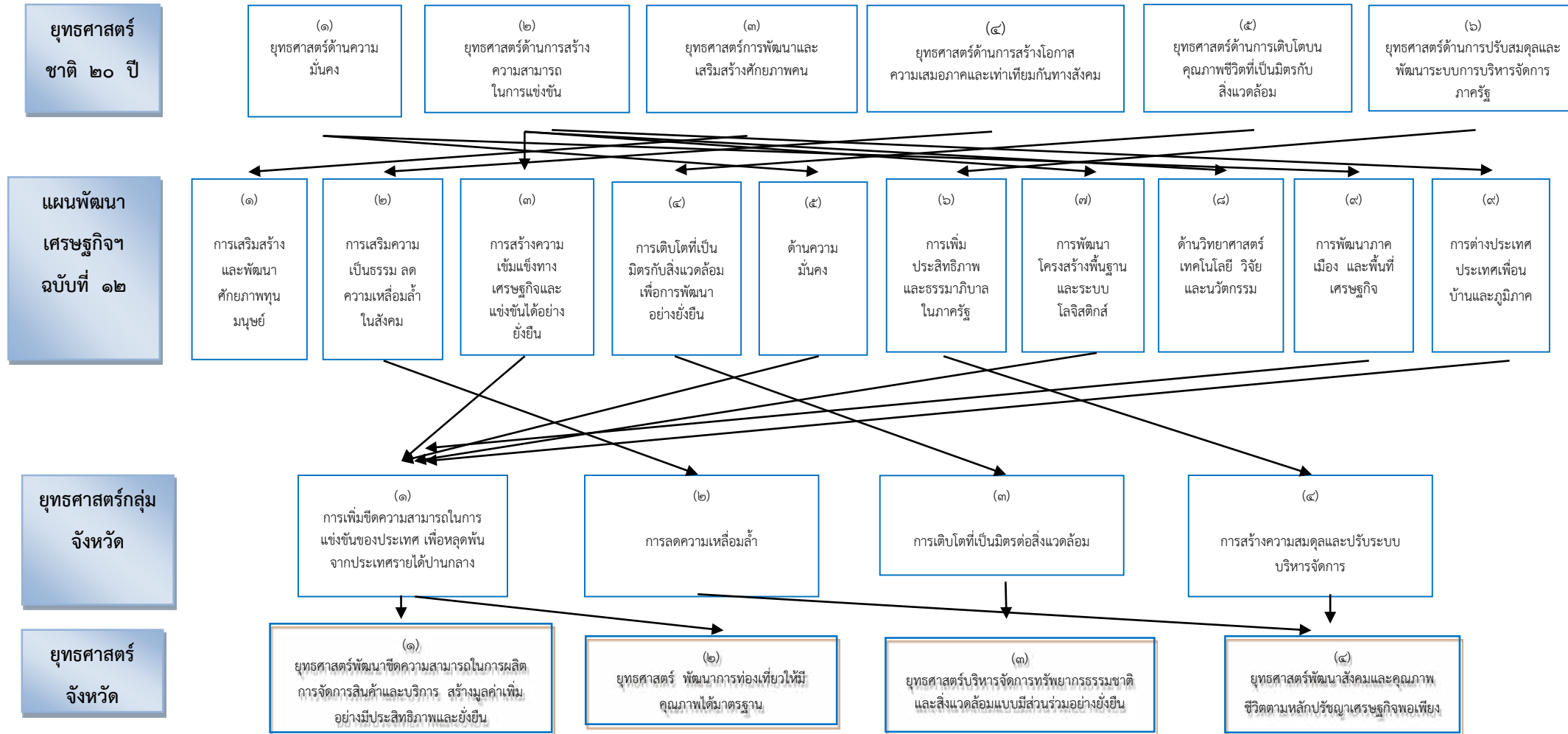

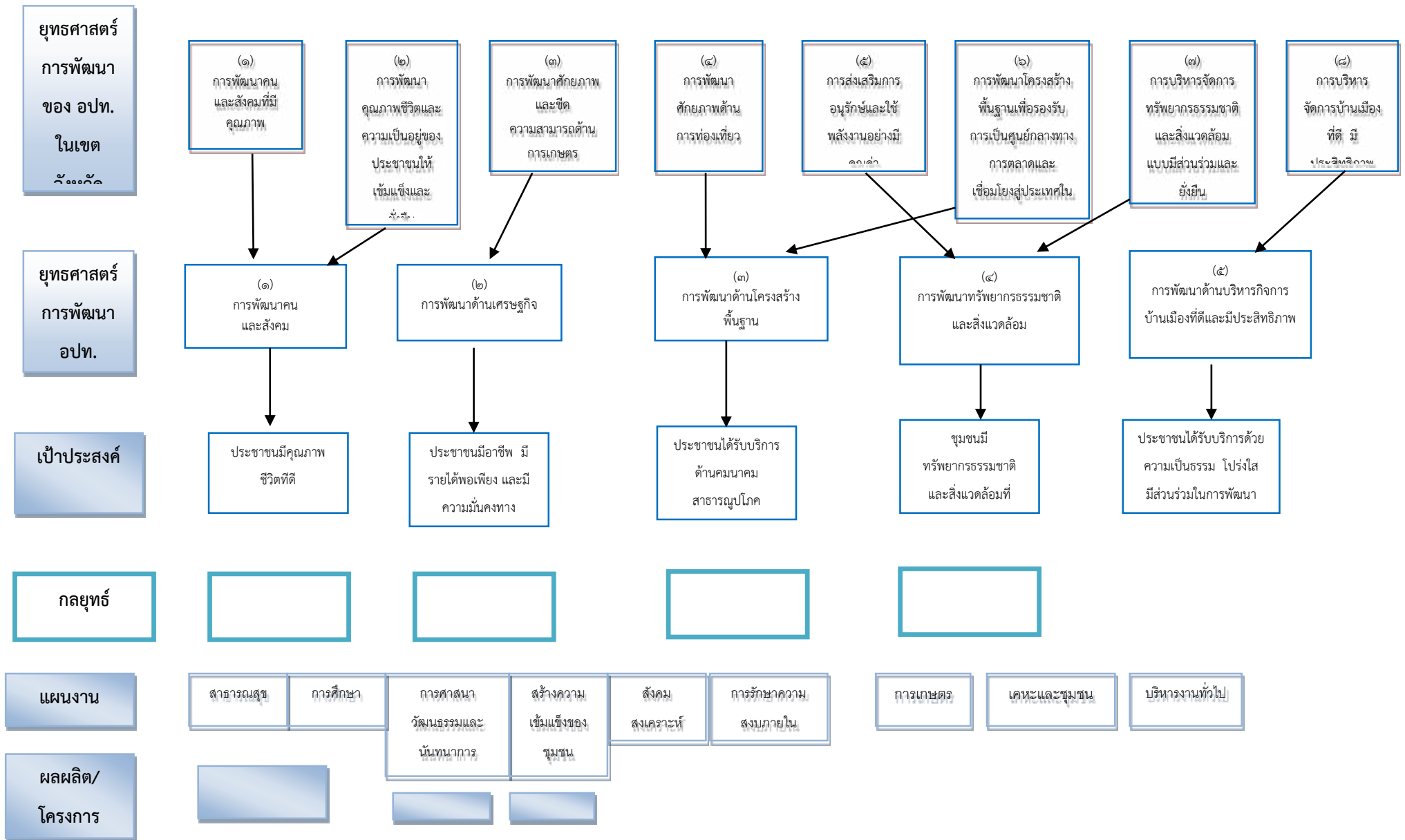
๓.๓ ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร

แบบ ยท.๐๑

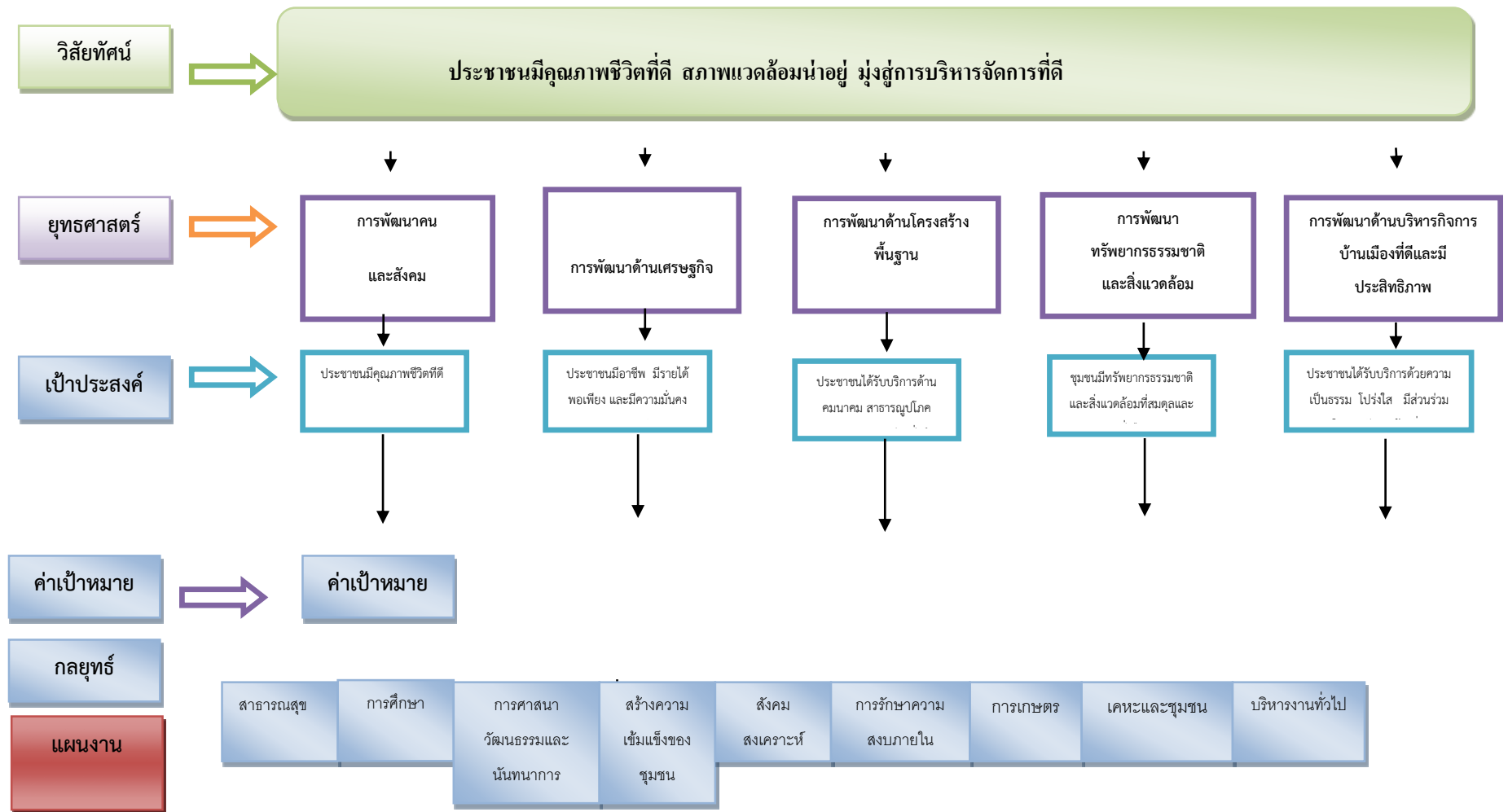
ปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลทรางโจน พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ท- ก	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาคนและสังคม	บริการชุมชนและสังคม	๑. สาธารณสุข ๒. การศึกษา ๓. การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ ๔. สร้างความ เข้มแข็งของชุมชน ๕. สังคมสงเคราะห์ ๖.การรักษาความ สงบภายใน	-กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม -กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม -สำนักปลัด -กองสวัสดิการสังคม -สำนักปลัด	
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	การเศรษฐกิจ	๑. การเกษตร	-สำนักปลัด -กองสวัสดิการสังคม	-กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม
๓	การพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	๑. เหมะและชุมชน ๒. การเศรษฐกิจ	-กองช่าง	
๔	การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม	๑. เหมะและชุมชน ๒. การเกษตร	-กองช่าง -สำนักปลัด	-กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
๕	การบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีและมีประสิทธิภาพ	บริหารทั่วไป	๑. บริหารงานทั่วไป	-สำนักปลัด -กองคลัง	-กองคลัง -กองช่าง -กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม -กองสวัสดิการสังคม -กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
รวม	๕	๕	๑๒	๕	๕

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ. ๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน อำเภอกุฉีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ด้านบริหารงานทั่วไป												
๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป					๓	๒๐๐,๐๐๐	๓	๒๐๐,๐๐๐				
๑.๒ แผนงานการรักษาความสงบภายใน					๑	๒๐๐,๐๐๐	๑	๒๐๐,๐๐๐				
รวม												
๒. ด้านบริหารชุมชนและสังคม												
๒.๑ แผนงานการศึกษา					๑	๕๐๐,๐๐๐	๑	๕๐๐,๐๐๐				
๒.๒ แผนงานสาธารณสุข					๒๔	๑,๑๕๐,๐๐๐	๒๔	๑,๑๕๐,๐๐๐				
๒.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์												
๒.๔ แผนงานเกษตรและชุมชน					๓	๑,๒๐๐,๐๐๐	๓	๑,๒๐๐,๐๐๐				
๒.๕ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน												
๒.๖ แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ												
รวม												
๓. ด้านการเศรษฐกิจ												
๓.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา					๖๓	๓๑,๐๕๐,๐๐๐	๔๒	๒๑,๕๐๐,๐๐๐				
๓.๒ แผนงานการเกษตร					๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐				
รวม												

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔. ด้านการดำเนินงานอื่น												
๔.๑ แผนงานงบกลาง												
รวม					๕๖	๓๔,๓๕๐,๐๐๐	๗๕	๒๔,๘๕๐,๐๐๐				
รวมทั้งสิ้น					๕๖	๓๔,๓๕๐,๐๐๐	๗๕	๒๔,๘๕๐,๐๐๐				

*หมายเหตุ

๑. ยกเลิกแบบ ผ.๐๗ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙
๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำข้อมูลเดิมที่อยู่ในแบบ ผ.๐๗ ของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) นำมาลงใน แบบ ผ.๐๑

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) เพิ่มเติมครั้งที่ ๑
องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน อำเภอกูเชียว จังหวัดชัยภูมิ

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารทั่วไป
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ
- ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารทั่วไป

๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการฝึกอบรมประชาชนเทิดทูลสถาบันพระมหากษัตริย์	เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น และตามโครงการของพระราชดำริ	เยาวชน ประชาชนในเขตตำบลกวางโจน			๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐		เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น และตามโครงการของพระราชดำริ	เยาวชน ประชาชนในเขตตำบลกวางโจน	สำนักปลัด
๒	โครงการเวทีวิชาการป้องกันการจมน้ำอุบัติเหตุบนท้องถนนและการป้องกันการพลัดตกหกล้ม มอบลไร่รางวัดและเกียรติบัตร	เพื่อจัดทำโครงการลดอุบัติเหตุทางถนน	เยาวชน ประชาชนในเขตตำบลกวางโจน			๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐		เพื่อจัดทำโครงการลดอุบัติเหตุทางถนน	เยาวชน ประชาชนในเขตตำบลกวางโจน	สำนักปลัด
๓	โครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานการบริหารจัดการน้ำและนวัตวิถีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อฝึกอบรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	เยาวชน ประชาชนในเขตตำบลกวางโจน			๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐		เพื่อฝึกอบรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	เยาวชน ประชาชนในเขตตำบลกวางโจน	สำนักปลัด

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารทั่วไป
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารทั่วไป
- ๑.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการติดตั้งสัญญาณไฟเตือนและกระจก โค้งนูนบริเวณจุดเสี่ยง	เพื่อจ่าย เป็น ค่าใช้จ่าย ในโครงการ ติดตั้งสัญญาณ ไฟเตือน	พื้นที่จุดเสี่ยงในเขต พื้นที่รับผิดชอบ ๑๘ หมู่บ้าน (กระจกโค้ง นูน หมู่ที่ ๑-๑๘ ไฟ กระจก ๕ จุด			๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐		การติดตั้ง สัญญาณไฟ กระจกและ กระจกโค้งนูนใน จุดเสี่ยง	มีการติดตั้งป้าย เตือนอันตรายใน การจราจร	สำนักงานปลัด

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ
- ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

๑.๑ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการสนามเด็กเล่นสร้างปัญญา	เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๖ ศูนย์			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ร้อยละ ๘๐ ของโครงการ	เพื่อให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ	กองการศึกษา

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

๑.๒ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการสืบสานพระราชปณิธานสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช	เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพและให้ ความรู้ของ เกี่ยวกับ มะเร็งเต้านม ของประชาชน	เยาวชน ประชาชนในเขต ตำบลกวางโจน			๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐		เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ ได้รับการพัฒนา คุณภาพและให้ ความรู้ของ เกี่ยวกับ มะเร็งเต้านม ของประชาชน	เพื่อส่งเสริมด้าน สุขอนามัยของ ประชาชน	กอง สาธารณสุข
๒	โครงการควบคุมโรคขาดสารไอโอดีน ของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม ราชกุมารี	เพื่อส่งเสริมไม่ให้ ประชาชนขาดสาร ไอโอดีน	เยาวชน ประชาชนในเขต ตำบลกวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		เพื่อส่งเสริมไม่ให้ ประชาชนขาดสาร ไอโอดีน	เพื่อส่งเสริมด้าน สุขอนามัยของ ประชาชน	กอง สาธารณสุข
๓	โครงการปรับปรุงภาวะโภชนาการและ สุขภาพเด็กของสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	เพื่อส่งเสริมภาวะ โภชนาการและ สุขภาพเด็ก	เด็ก เยาวชน และประชาชน ในเขตตำบล กวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		เพื่อส่งเสริมภาวะ โภชนาการและ สุขภาพเด็ก	เด็ก เยาวชน และ ประชาชนในเขต ตำบลกวางโจน	กอง สาธารณสุข
๔	โครงการส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพ อนามัยแม่และเด็กของสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	เพื่อส่งเสริมภาวะ โภชนาการและ สุขภาพเด็ก	เด็ก เยาวชน และประชาชน ในเขตตำบล กวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		เพื่อส่งเสริมภาวะ โภชนาการและ สุขภาพเด็ก	เด็ก เยาวชน และ ประชาชนในเขต ตำบลกวางโจน	กอง สาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕	โครงการตรวจสอบสุขภาพเคลื่อนที่ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี	เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น และตามโครงการของพระราชดำริ	เยาวชนประชาชนในเขตตำบลกวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น และตามโครงการของพระราชดำริ	เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานด้านตรวจสอบสุขภาพของประชาชน	กองสาธารณสุข
๖	โครงการช่วยลดการติดเชื้อจากแม่สู่ลูก สภากาชาดไทย พระวรราชทินนิตตามาตุ	เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น และตามโครงการของพระราชดำริ	เยาวชนประชาชนในเขตตำบลกวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น และตามโครงการของพระราชดำริ	เพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีจากแม่สู่ลูก	กองสาธารณสุข
๗	โครงการ เดินวิ่งปั่น ลดอ้วน ลดพุง ลดโรค ตำบลกวางโจน	เพื่อส่งเสริมภาวะสุขภาพของประชาชน	เด็ก เยาวชน และประชาชนในเขตตำบลกวางโจน				๑๐๐,๐๐๐		เพื่อส่งเสริมภาวะสุขภาพของประชาชน	เด็ก เยาวชน และประชาชนในเขตตำบลกวางโจน	กองสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๘	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To be number one	เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ ได้รับความ เดือดร้อนพัฒนา คุณภาพชีวิตที่ เป็นอยู่ให้ดีขึ้น และตามโครงการ ของพระราชดำริ	เยาวชน ประชาชนใน เขตตำบลกวางโจน			๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐		เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ ได้รับความเดือดร้อน พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ เป็นอยู่ให้ดีขึ้น และ ตามโครงการของ พระราชดำริ	เพื่อจัดกิจกรรมของ โครงการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด To be number one	กอง สาธารณสุข
๙	โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิต น้ำประปาหมู่บ้าน และการบริหารจัดการ ประปาหมู่บ้าน	เพื่อให้ประชาชน ได้รู้ถึงเรื่องของ ประปา การผลิต การบริหาร กิจการประปา	คณะกรรมการ อบต. กวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		เพื่อให้ประชาชนได้รู้ ถึงเรื่องของประปา การผลิต การบริหาร กิจการประปา	เพื่อเพิ่มความรู้ให้ผู้ใช้ น้ำประปา	กองช่าง
๑๐	โครงการชุมชนหมู่บ้านสะอาด	เพื่อรักษา สิ่งแวดล้อม และ ให้หมู่บ้านปลอด โรคภัย ต่าง ๆ น่ายู่น่า มอง น่าย้าย	๑๘ หมู่บ้าน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม และให้หมู่บ้านปลอด โรคภัย ต่าง ๆ น่ายู่น่ามอง น่าย้าย	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความรู้ ที่ถูกสุขอนามัย	กองสาธารณสุข
๑๑	โครงการสัตว์ปลอดโรคคนปลอดภัยจากโรค พิษสุนัขบ้า และทำหมันสัตว์เลี้ยง	เพื่อเพิ่มพูน ศักยภาพการ พัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	สัตว์เลี้ยง ๑๘ หมู่บ้าน			๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐		ประชาชนได้มีความ เข้มแข็ง และเรียนรู้ บทบาทหน้าที่อย่าง เป็นมาตรฐาน	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๑๒	โครงการสร้างความปลอดภัยทางน้ำแก่เด็ก นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	เพื่อเพิ่มพูน ศักยภาพการ พัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	โรงเรียนในเขตตำบล กวางโจน			๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐		เด็กนักเรียนและเยาวชน ได้มีความเข้มแข็ง และ เรียนรู้บทบาทหน้าที่อย่าง เป็นมาตรฐาน	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๓	โครงการสร้างความปลอดภัยทางน้ำ แก่เด็กนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษา	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	โรงเรียนในเขตตำบล กวางโจน			๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐		เด็กนักเรียนและ เยาวชนได้มีความ เข้มแข็ง และเรียนรู้ บทบาทหน้าที่อย่าง เป็นมาตรฐาน	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๑๔	โครงการพัฒนาศักยภาพทีมเครือข่าย เฝ้าระวังป้องกันเด็กจมน้ำ	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	โรงเรียนในเขตตำบล กวางโจน			๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐		เด็กนักเรียนและ เยาวชนได้มีความ เข้มแข็ง และเรียนรู้ บทบาทหน้าที่อย่าง เป็นมาตรฐาน	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๑๕	โครงการสุขภาพจิตกับผู้สูงอายุ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน การป้องกันโรคภัยต่าง ๆ และเป็นการ สนับสนุนการ ดำเนินงานด้าน สาธารณสุข	ผู้สูงอายุในเขตตำบล กวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ ของ ความสำเร็จของ โครงการ	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๑๖	โครงการส่งเสริมสนับสนุนการดูแล สุขภาพกลุ่มผู้สูงอายุด้วยการแพทย์ แผนไทย	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน การป้องกันโรคภัยต่าง ๆ และเป็นการ สนับสนุนการ ดำเนินงานด้าน สาธารณสุข	ผู้สูงอายุในเขตตำบล กวางโจน			๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐		ร้อยละ ๘๐ ของ ความสำเร็จของ โครงการ	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๑๗	โครงการสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ สำหรับผู้สูงอายุ	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	ผู้สูงอายุในเขตตำบล กวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		ร้อยละ ๘๐ ของ ความสำเร็จของ โครงการ	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การพัฒนางานให้มี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๑๘	โครงการกำจัดขยะปรับปรุง สิ่งแวดล้อมป้องกันโรคไข้เลือดออก	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ ป้องกันพาหะนำโรค และ เป็นการสนับสนุนการ ดำเนินงานด้านสาธารณสุข	ลดการแพร่ระบาดของ ของโรคติดต่อต่าง ๆ ให้กับประชาชนใน เขตตำบลกวางโจน			๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ ของ ความสำเร็จของ โครงการ	ลดการแพร่ระบาดของ โรคติดต่อต่าง ๆ ให้กับ ประชาชนในเขตตำบล กวางโจน	สำนักปลัด กองสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๙	โครงการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการเดินแอโรบิก	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันโรคภัยต่าง ๆ และเป็นการสนับสนุนการดำเนินงานด้านสาธารณสุข	ลดโรคต่าง ๆ เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ให้กับประชาชนในเขตตำบลกวางโจน			๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐		ร้อยละ ๘๐ ของความสำเร็จของโครงการ	ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง และทำให้สุขภาพของประชาชนในเขตตำบลกวางโจนที่ดีขึ้น	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๒๐	โครงการรณรงค์ปลูกผักปลอดสารพิษ	เพื่อเป็นการขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในระดับหมู่บ้านชุมชนและประชาชน โดยบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับระหว่างหน่วยงานภาครัฐ อปท. อื่น ผู้นำชุมชน	คณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภา พนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง พนักงาน ผู้นำชุมชน ประชาชนทั่วไป			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		ร้อยละ ๘๐ ของความสำเร็จของโครงการ	ลดการแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่าง ๆ ให้กับประชาชนในเขตตำบลกวางโจน	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๒๑	โครงการส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและขยะรีไซเคิล	เพื่อเป็นการขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในระดับหมู่บ้านชุมชนและประชาชน โดยบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับระหว่างหน่วยงานภาครัฐ อปท. อื่น ผู้นำชุมชน	คณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภา พนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง พนักงาน ผู้นำชุมชน ประชาชนทั่วไป			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		ร้อยละ ๘๐ ของความสำเร็จของโครงการ	ลดการแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่าง ๆ ให้กับประชาชนในเขตตำบลกวางโจน	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๒๒	โครงการให้ความรู้การกำจัดน้ำเสียในชุมชน	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันโรคภัยต่าง ๆ และเป็นการสนับสนุนการดำเนินงานด้านสาธารณสุข	ชุมชนในเขตตำบลกวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		ร้อยละ ๘๐ ของความสำเร็จของโครงการ	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๒๓	โครงการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันโรคภัยต่าง ๆ และเป็นการสนับสนุนการดำเนินงานด้านสาธารณสุข	ชุมชนในเขตตำบลกวางโจน			๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐		ร้อยละ ๘๐ ของความสำเร็จของโครงการ	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข
๒๔	โครงการตรวจวัดสายตาผู้สูงอายุ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันโรคทางกรมองเห็น และเป็นการสนับสนุนการดำเนินงานด้านสาธารณสุข	ชุมชนในเขตตำบลกวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		ร้อยละ ๘๐ ของความสำเร็จของโครงการ	เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองสาธารณสุข

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

๑.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
	-										

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

๑.๔ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างรั้วคอนกรีตของ ศพด.วัด ราษฎร์สามัคคี	เพื่อป้องกัน อาชญากรรม และความ ปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน ของบุคลากร	รั้วคอนกรีตยาว ขนาด ๕๐ เมตร ตามแบบ อบต. กวางโจน กำหนด			๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐		เพื่อป้องกัน อาชญากรรม และความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ บุคลากร	เพื่อสร้างความ ปลอดภัยของเด็ก ศพด. และ บุคลากรใน ศพด.	กองการศึกษา
๒	โครงการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ภายใน เขตตำบลกวางโจน อย่างน้อย ๑๘ จุด	เพื่อความปลอดภัย ในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กล้องวงจรปิด CCTV ภายในเขต ตำบลกวางโจน อย่างน้อย ๑๘ จุด			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		มีกล้องวงจรปิด CCTV ที่ได้ มาตรฐาน จำนวน ๑๘ จุด	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินมาก ขึ้น	กองช่าง
๓	โครงการก่อสร้างรั้วคอนกรีตบ่อขยะ	เพื่อป้องกัน โรคติดต่อ แพร่เชื้อของ ขยะมูลฝอย	รั้วคอนกรีตยาว ขนาด ๑๕๐ เมตร ตามแบบ อบต. กวางโจน กำหนด			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		เพื่อป้องกัน โรคติดต่อ แพร่ เชื้อของขยะมูล ฝอย	รั้วคอนกรีตยาว ขนาด ๑๕๐ เมตร ตามแบบ อบต. กวางโจน กำหนด	กองช่าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

๑.๕ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
	-										

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการชุมชนและสังคม

๑.๖ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
	-										

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเศรษฐกิจ

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเศรษฐกิจ

๑.๖ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้านบัว พักเกวียน – บ้านหนองแขวง บ้านบัวพักเกวียน หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนน คสล.ขนาด ๔X๑,๒๐๘ หนา ๐.๑๕ เมตร				๕,๔๙๗,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๒	โครงการถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายนางาม บ้านบัวพักเกวียน หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีต ขนาด ๔X ๔,๐๐๐ หนา ๐.๑๔ เมตร				๙,๔๒๓,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายป่าช้า บ้านโนนทอง หมู่ที่ ๒	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนน คสล. ขนาด ๔X๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านกวางโจน -บ้านสวนอ้อย หมู่ที่ ๔	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ขนาด ๔X ๒,๓๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร				๕,๔๙๗,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๕	โครงการเสริมผิวทางแอลฟัสติก คอนกรีต สายกลางบ้าน หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนแอสฟัลติก คอนกรีต ขนาด ๘X๓๐๐ หนา ๐.๐๔ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหลังโรงเรียนกวางโจนศึกษา หมู่ที่ ๖	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก ขนาด ๔X๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหนองนกู่ หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ขนาด ๔X ๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้านโนนตุ่น-บ้านใหม่เทพประทาน หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ขนาด ๔X ๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้านสวนอ้อย-บ้านกวางโจน หมู่ที่ ๙	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ขนาด ๔X ๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๑๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายป่าช้า หมู่ที่ ๑๐	เพื่อให้ประชาชน ในหมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ขนาด ๕X ๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๑๑	โครงการขุดลอกหนองสะแบงเพื่อ การเกษตร หมู่ที่ ๑๑	เพื่อให้ ประชาชนมีน้ำ เพื่อใช้ในการ อุปโภคบริโภค	หนองสาธารณะ ขนาด ๖๐X๘๐ หนา ๒.๕๐ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		มีหนองน้ำที่ สามารถ รองรับน้ำได้	ประชาชนมีน้ำ สำหรับการเกษตร และอุปโภคบริโภค	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๑๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายนางาม หมู่ที่ ๑๒	เพื่อให้ประชาชน ในหมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ขนาด ๔X ๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหนองแดง หมู่ที่ ๑๓	เพื่อให้ประชาชน ในหมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๕X๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๑๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหน้าโรงเรียนกวางโจนศึกษา หมู่ที่ ๑๔	เพื่อให้ประชาชน ในหมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๔X๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๑๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหนองสะเดา-เริงทุม หมู่ที่ ๑๕	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๕X๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๑๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายกลางบ้านใหม่เทพประทาน หมู่ที่ ๑๖	เพื่อให้ประชาชน ในหมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๔X๒๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๑๗	โครงการเสริมผิวทางแอสฟัลติกคอนกรีต สายกลางบ้าน หมู่ที่ ๑๗	เพื่อให้ประชาชน ในหมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๘X๓๐๐ หนา ๐.๐๔ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๘	โครงการเสริมผิวทางแอสฟัลติกคอนกรีต สายรอบหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๘	เพื่อให้ประชาชนใน หมู่บ้านได้มีถนน และการคมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๕X๔๐๐ หน้า ๐.๐๔ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๑๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายดอนปู่ตา หมู่ที่ ๑๓	เพื่อให้ประชาชน ในหมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ขนาด ๔X๔,๐๐๐ หน้า ๐.๑๕ เมตร				๙,๓๓๗,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๒๐	โครงการก่อสร้างถนนเพื่อเข้าสู่พื้นที่ การเกษตร สายดอนปู่ตา หมู่ที่ ๑๓	เพื่อให้ประชาชน ในหมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ขนาด ๕X ๔,๐๐๐ หน้า ๐.๑๕ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนเป็นไป ตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๒๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหนองสะเดา-เริงทุม หมู่ที่ ๑๕	เพื่อให้ประชาชน ในหมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ขนาด ๔X ๔,๐๐๐ หน้า ๐.๐๔ เมตร			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๒๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบัวพักเกวียน-หนองแขว หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ประชาชนใน หมู่บ้านได้มีถนน และการคมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หน้า ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนนคสล. เป็นไปตาม มาตรฐานที่ กำหนด	ประชาชนในหมู่บ้าน ได้มีถนนและการ คมนาคมที่สะดวก	กองช่าง และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
๒๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายน้ำบ่า หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ประชาชนใน หมู่บ้านได้มีถนน และการคมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หน้า ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับความ สะดวกและปลอดภัย ในการคมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหนองจำนูน หมู่ที่ ๑๑	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต.กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๒๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายนาป่า หมู่ที่ ๔	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต.กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๒๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายอีอิน หมู่ที่ ๑๘	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต.กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายโนนตุ่น –บ้านใหม่เทพประทาน	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิว จราจรกว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๒๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายเมรุ หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิว จราจรกว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๒๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหนองนกู่ หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิว จราจรกว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๓๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายตาปู หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิว จราจรกว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายเริงท่อม หมู่ที่ ๑๕	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๖.๐๐ ม. ยาว ๑๔๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ม.			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๓๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้านใหม่-บ้านฉนวน หมู่ที่ ๑๖	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๓๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหนองแดง หมู่ที่ ๖	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหลังโรงเรียน หมู่ที่ ๖	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๓๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายลำห้วยหอย หมู่ที่ ๑๔	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๓๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหน้าโรงเรียนกวางโจน หมู่ที่ ๑๔	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๓๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายนาล้อม-สวนอ้อย หมู่ที่ ๑๐	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น

		คมนาคมที่ สะดวก	๐.๑๕								
--	--	--------------------	------	--	--	--	--	--	--	--	--

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายสวนอ้อย-นาล้อม หมู่ที่ ๙	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๓๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายดอนจำปา-กวางโจน หมู่ที่ ๔	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๔๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายนางาม หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น

		สะดวก									
--	--	-------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายนามอ หมู่ที่ ๑๒	เพื่อให้ ประชาชนใน หมู่บ้านได้มี ถนนและการ คมนาคมที่ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. เป็นไปตาม แบบที่ กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวกและ ปลอดภัยในการ คมนาคม	- อบต. กวางโจน บูรณาการกับ หน่วยงานอื่น
๔๒	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑ บ้านบัวพักเกวียน โดยการขุดเจาะ บ่อบาดาลพร้อมติดตั้งเครื่องสูบน้ำ	เพื่อให้ ประชาชนมีน้ำ เพื่ออุปโภค บริโภคอย่าง เพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล พร้อมติดตั้งเครื่อง สูบน้ำ			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้ จ่ายอย่าง เพียงพอ	ประชาชนมีน้ำเพื่อ ใช้ในการอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๔๓	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๒ บ้านโนนทอง โดยการขุดเจาะบ่อบาดาล	เพื่อให้ ประชาชนมีน้ำ เพื่ออุปโภค บริโภคอย่าง เพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล พร้อมติดตั้งเครื่อง สูบน้ำ			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้ จ่ายอย่าง เพียงพอ	ประชาชนมีน้ำเพื่อ ใช้ในการอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๔๔	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๓ บ้านหนองคร้อ โดยการก่อสร้างห อถังสูงพร้อมเชื่อมระบบไฟฟ้า	เพื่อให้ ประชาชนมีน้ำ เพื่ออุปโภค	ก่อสร้างหอดังสูง พร้อมเชื่อมต่อระบบ ไฟฟ้า			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้ จ่ายอย่าง เพียงพอใน	ประชาชนมีน้ำเพื่อ ใช้ในการอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง

		บริโภคอย่าง เพียงพอ							ชุมชน		
ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔๕	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๔ บ้านกวางโจน โดยการก่อสร้างชุดเจาะบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำแบบพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ก่อสร้างระบบสูบน้ำแบบพลังงานแสงอาทิตย์			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๔๖	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๕ บ้านดอนจำปา โดยการชุดเจาะบ่อบาดาลพร้อมก่อสร้างระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์และต่อเชื่อมระบบประปาภายในหมู่บ้าน	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ชุดเจาะบ่อบาดาลพร้อมติดตั้งเครื่องสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๔๗	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๖ บ้านหนองกุง โดยการชุดเจาะบ่อบาดาลพร้อมก่อสร้างชุดรองรับห่อถังพร้อมต่อเชื่อมระบบประปาภายในหมู่บ้าน	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ชุดเจาะบ่อบาดาลพร้อมติดตั้งชุดรองรับห่อถังพร้อมเชื่อมต่อระบบไฟฟ้า			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๔๘	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๗ บ้านหนองปอแดง โดยการชุดเจาะบ่อบาดาลพร้อมก่อสร้างระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่าง	ก่อสร้างห่อถังสูงพร้อมเชื่อมต่อระบบไฟฟ้า			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอในชุมชน	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง

		เพียงพอ									
--	--	---------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕๙	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๘ บ้านโนนตุน โดยการเจาะบ่อบาดาล พร้อมก่อสร้างระบบรองรับหอดังพร้อมต่อเชื่อมระบบประปาภายในหมู่บ้าน	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาลพร้อมติดตั้งชุดรองรับหอดังพร้อมเชื่อมต่อระบบไฟฟ้า			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๕๐	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๙ บ้านสวนอ้อย โดยการขุดเจาะบ่อบาดาลพร้อมวางท่อจ่ายน้ำภายในหมู่บ้าน	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาลพร้อมวางท่อจ่ายน้ำภายในหมู่บ้าน			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๕๑	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑๐ บ้านนาล้อม โดยการก่อสร้างหอดังสูง พร้อมเจาะบ่อบาดาลและเชื่อมต่อระบบประปาภายในหมู่บ้าน	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาลพร้อมติดตั้งชุดรองรับหอดังพร้อมเชื่อมต่อระบบไฟฟ้า			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๕๒	โครงการขุดลอกหนองสะแบง หมู่ที่ ๑๑ บ้านทองสำราญ ขุดให้ลึกจากสภาพเดิม ๑ เมตร Slope ๑:๒	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค	หนองสาธารณะ ขนาดกว้าง ยาว เมตร			๕๐๐,๐๐๐			มีหนองน้ำที่สามารถรองรับน้ำได้	ประชาชนมีน้ำสำหรับการเกษตรและอุปโภคบริโภค	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕๓	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑๒ บ้านบัวพักเกวียน โดยการเจาะบ่อบาดาล พร้อมเป่าล้างบ่อบาดาลและติดตั้งถังน้ำไฟเมอร์กลาส	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล พร้อมเป่าล้างบ่อบาดาล			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๕๔	โครงการขุดลอกหนองไผ่สาธารณะประโยชน์ หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองกุ้ง ขุดให้ลึกจากสภาพเดิม ๑ เมตร Slope ๑:๒	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	หนองสาธารณะ ขนาดกว้าง ยาว เมตร			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๕๕	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑๔ บ้านหนองกุ้ง โดยการเจาะบ่อบาดาลพร้อมติดตั้งเครื่องสูบน้ำและต่อเชื่อมระบบประปาภายในหมู่บ้าน	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล พร้อมติดตั้งเครื่องสูบน้ำ			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๕๖	โครงการขุดลอกหนองสะเดา หมู่ที่ ๑๕ บ้านหนองสะเดา โดยขุดให้ลึกจากสภาพเดิม ๑ เมตร Slope ๑:๒	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค	หนองสาธารณะ ขนาดกว้าง ยาว เมตร			๕๐๐,๐๐๐			มีหนองน้ำที่สามารถรองรับน้ำได้	ประชาชนมีน้ำสำหรับการเกษตรและอุปโภคบริโภค	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕๗	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑๖ บ้านใหม่เทพประทาน โดยการก่อสร้างระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ก่อสร้างระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๕๘	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑๗ บ้านดอนจำปา โดยการก่อสร้างระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ก่อสร้างระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๕๙	โครงการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑๘ บ้านกวางโจน โดยการก่อสร้างระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	ก่อสร้างระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์			๕๐๐,๐๐๐			มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอตามแบบที่กำหนด	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๖๐	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในสำนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน	เพื่อให้สำนักงานได้มีการปรับเปลี่ยนหรือขยายพื้นที่ได้ตามความ	ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในสำนักงาน			๕๐,๐๐๐			ได้มีการขยายหรือปรับเปลี่ยนพื้นที่ตามความ	สำนักงานได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมตามที่กำหนดไว้	กองช่าง

		เหมาะสมของงาน							เหมาะสม		
--	--	---------------	--	--	--	--	--	--	---------	--	--

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๖๑	โครงการจัดซื้อที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน	เพื่อเป็นการวางแผนในการขยายพื้นที่ในส่วนอาคารหรือสถานที่เพิ่มขึ้น	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีพื้นที่เพื่อการขยายงานมากขึ้น			๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐		มีพื้นที่เพียงพตามแบบที่กำหนด	มีพื้นที่เพียงพอที่สามารถรองรับหรือขยายพื้นที่ได้ในอนาคต	กองช่าง
๖๒	โครงการปรับปรุงหอประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจนปี ๒๕๖๓	เพื่อเป็นการวางแผนในการขยายพื้นที่ในส่วนอาคารหรือสถานที่เพิ่มขึ้น	สามารถรองรับการจัดงานหรือจัดประชุมที่ใช้พื้นที่มากได้เพียงพอ			๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐		มีพื้นที่เพียงพตามแบบที่กำหนด	มีพื้นที่เพียงพอที่สามารถรองรับหรือขยายพื้นที่ได้ในอนาคต	กองช่าง
๖๓	โครงการขุดเจาะบ่อบาดาล รพ.สต.บ้านบัวพักเกวียน หมู่ ๑ บ้านบัวพักเกวียน โดยการเจาะบ่อบาดาล	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภค	ขุดเจาะบ่อบาดาล				๕๐๐,๐๐๐		มีน้ำเพื่อใช้จ่ายอย่างเพียงพอ	ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่าง	กองช่าง

		บริโภคอย่าง เพียงพอ							ตามแบบที่ กำหนด	เพียงพอ	
--	--	------------------------	--	--	--	--	--	--	--------------------	---------	--

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเศรษฐกิจ
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ
- ๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเศรษฐกิจ

๑.๒ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอัน เนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.)	เพื่อเป็นกรอบและ ทิศทางการสนอง พระราชดำริ โครงการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช อัน เนื่องมาจาก พระราชดำริ ฯ	อนุรักษ์พันธุกรรมพืช เขตตำบลกวางโจน			๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐		เพื่อเป็นกรอบและทิศ ทางการสนองพระราชดำริ โครงการอนุรักษ์พันธุกรรม พืช อันเนื่องมาจาก พระราชดำริ ฯ	อนุรักษ์พันธุกรรมพืช เขตตำบลกวางโจน	สำนักงานปลัด

*หมายเหตุ

๑. ยกเลิกแบบ ผ.๐๑ – ผ.๐๘ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙
และกำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ประกอบด้วย แบบ ผ.๐๑ – แบบ ผ.๐๓

๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำข้อมูลเดิมที่อยู่ในแบบ ผ.๐๑ - ผ.๐๖ ของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) นำมาลงในแบบ ผ.๐๒ หรือนำโครงการที่ทบทวนหรือเพิ่มเติมมาใส่ในแบบ ผ.๐๓

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน อำเภอกูเชียว จังหวัดชัยภูมิ

แบบ ผ. ๐๒/๑

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่.....(ระบุชื่อยุทธศาสตร์).....

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด.....

๑. ยุทธศาสตร์.....

๑.๑ แผนงาน.....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
	-										

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑

แบบ ผ. ๐๓

องค์การบริหารส่วนตำบลกวางโจน

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๑	การศึกษา	(หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง) ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ของ อบต.กวางโจน	เครื่องปรับอากาศ แบบแยก ส่วน (แบบตั้งพื้นหรือ แขวน) ขนาด ๑๓,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๑๒ เครื่อง				๓๐๐,๐๐๐		กองการศึกษาฯ อบต.กวางโจน
๒	บริหารงาน ทั่วไป	(หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง) ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อใช้ในการกิจการสภาของ อบต.กวางโจน	(เก้าอี้ประชุม) ครุภัณฑ์ สำนักงาน จำนวน ๑๔ ตัว				๒๘,๐๐๐		สำนักปลัด อบต.กวางโจน
๓	บริหารงาน ทั่วไป	(หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง) ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อใช้ในการกิจการของสภา อบต.กวางโจน	ครุภัณฑ์สำนักงาน (เก้าอี้ ประชุมประธานสภา และ นายก อบต.) จำนวน ๒ ตัว				๖,๐๐๐		สำนักปลัด อบต.กวางโจน
๔	บริหารงาน ทั่วไป	(หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง) ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อใช้ในการกิจการสภาของ อบต.กวางโจน	ครุภัณฑ์สำนักงาน (โต๊ะประชุมรูปตัวยู) จำนวน ๑ ชุด - โต๊ะประชุมโถง ขาเหล็ก ขนาด ๑๕๐ x ๖๐ x ๗๕ ซม.				๓๕,๕๐๐		สำนักปลัด อบต.กวางโจน

					- ใต้ประตูล็อก ขาเหล็ก ขนาด ๘๐๐ x ๖๐ x ๑๕ ซม. - แผ่นมุม ใต้ประตูล็อก ขนาด ๖๐x ๖๐ ซม.						
--	--	--	--	--	---	--	--	--	--	--	--

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๕	กองสาธารณสุข	(หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง) ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อบริการประชาชน	ผ้า màn ขนาด ๑๓๐x๑๖๐ พร้อมอุปกรณ์				๑๐,๐๐๐		กองสาธารณสุข อบต.กวางโจน
๖	กองสวัสดิการ สังคม	(หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง) ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อบริการประชาชน	ผ้า màn ขนาด ๑๓๐x๑๖๐ พร้อมอุปกรณ์				๑๐,๐๐๐		กองสวัสดิการ อบต.กวางโจน
๗	สำนักปลัด	(หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง) ค่าครุภัณฑ์	ค่าบริการ สื่อสารและ โทรคมนาคม	เพื่อบริการประชาชน	ติดตั้งและปรับปรุงระบบ อินเทอร์เน็ตสำนักงาน			๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐		สำนักปลัด

***หมายเหตุ**

๑. ยกเลิกแบบ ผ.๐๑ – ผ.๐๘ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ และกำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ประกอบด้วย แบบ ผ.๐๑ – แบบ ผ.๐๓
๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำข้อมูลเดิมที่อยู่ในแบบ ผ.๐๘ ของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) นำมาลงในแบบ ผ.๓ หรือนำครุภัณฑ์เฉพาะที่เป็นการดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะที่ทบทวนหรือเพิ่มเติมมาใส่ในแบบ ผ.๐๓

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕) เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๑๕ คะแนน

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๕ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

(๑๐) ผลผลิต/โครงการ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ประกอบด้วย

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๒ การประเมินผลการทำงานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๒.๓ การประเมินผลการทำงานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๒.๔ ยุทธศาสตร์และแผนงาน ๑๐ คะแนน

๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

(๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

(๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

๕ คะแนน

(๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

(๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

(๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้

หลักปรัชญา ๕ คะแนน

(๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

(๑๐) มีการประมาณการรายจ่ายถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

(๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน

(๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมีน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเด็นการพิจารณา คะแนน

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๑๕
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๕
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ	(๕)
รวมคะแนน ๑๐๐	๑๐๐

๔ .แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๑)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคม สงเคราะห์ ฯลฯ	(๒)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และ	(๑)	

	การดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหาปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		
๒ . การวิเคราะห์ สถานการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๑๕ (๒)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๑)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุขความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๒)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๒)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิดฐ์ ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๒)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงาน ได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค)	(๒)	
	(๗) สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่ มีการนำเสนอปัญหา ค้นหาสาเหตุของปัญหาหรือสมมติฐานของปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาหรือวิธีการแก้ไขปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อแก้ไขปัญหา	(๒)	
	(๘) สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ เช่น สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ และการประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงคุณภาพ	(๑)	
	(๙) ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ เช่น ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ ผลกระทบ และสรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	(๑)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเชื่อมโยงหลักประ ชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	๖๕ (๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์	(๑๐)	

	คสช. และนโยบายรัฐบาลหลักประชาธิรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐		
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสัมพันธ์กับ โครงการพัฒนาท้องถิ่น	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ การกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าหมายของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าหมาย ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงของক্রวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต /โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ	ผลผลิต/โครงการ เป็นผลผลิตที่เป็นชุดหรือเป็นโครงการที่เป็นชุด กลุ่มหรืออันหนึ่งอันเดียวกัน ลักษณะเดียวกัน เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี อย่างถูกต้องและครบถ้วน	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การประเมินผลการทำงาน แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณเช่น การวัดจำนวน โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือ ผลผลิตนั้นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไรสามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการทำงาน แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคต่างๆ มาใช้เพื่อวัดว่าการกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวรสามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงาน และ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการ บูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และโดยเฉพาะเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)(Local Sufficiency Economy Plan : LSEP)	๑๐	
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อ โครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนารับรู้ตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสะดวกคล่องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (DemandAnalysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๑ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึง เป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๖๕ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อ ยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	

๕.๖ โครงการ มีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เดิมเดิมด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อขยายความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	
๕.๗ โครงการสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นที่เป็นปัจจุบัน	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหา ความยากจน หรือการ เสริมสร้างให้ประเทศชาติ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้ หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (LSEP)	(๕)	
๕.๙ งบประมาณ มีความ สอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทบทโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณการ ราคาถูกต้องตามหลัก วิธีการงบประมาณ	การประมาณการราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่นมีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์มีความคลาดเคลื่อนไม่มากกว่าหรือไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าของการนำไปตั้งงบประมาณรายจ่ายในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เงินสะสม หรือรายจ่ายพัฒนาที่ปรากฏในรูปแบบอื่นๆ	(๕)	
๕.๑๑ มีการกำหนด ตัวชี้วัด (KPI) และ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดดัชนีชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้(measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจการกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่ได้รับ (การคาดการณ์ ค่าที่จะได้รับ)	(๕)	

๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเ็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๓.

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ข้อ ๓๐ (๕) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดว่า ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าวและต้องปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี และ ข้อ ๒๕ (๓) กำหนดว่า ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปีโดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่าง ๆ จากใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

- (๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)
 - (๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) แบบบัตรคะแนน หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton
 - (๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))
 - (๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model) ตัวแบบเชิงเหตุผล หรือ Logical Model
 - (๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))
- ระบบการวัดกระบวนการปฏิบัติงานหรือ PPMS
- (๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นหรือ Problem- Solving Method
 - (๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Methods)
 - (๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)
 - (๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)
 - (๑๐) แบบการประเมินตนเอง (Self-assessment Model) และ
 - (๑๑) แบบอื่น ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบตามข้อ (๑)-(๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

๓.๒ เชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริง ๆ คืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

๓.๓ ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

๓.๔ วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicators : KPIs)

๓.๕ ผลกระทบ (Impact)

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อุณหภูมิ

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

